

மாசி: 90

ஞானக்கசீர்

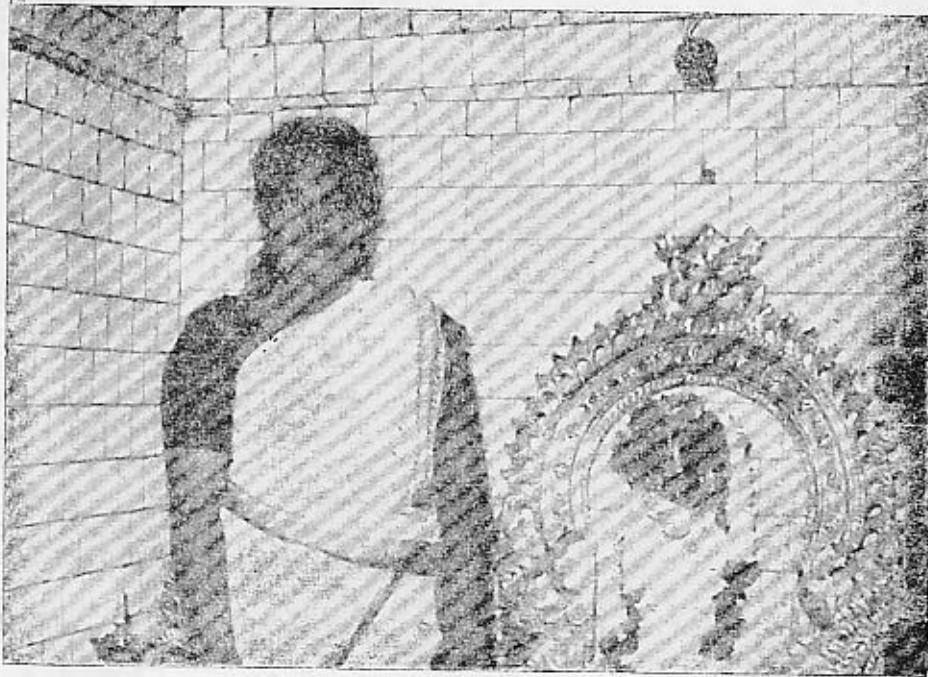
அன்பு-அறநெறி - ஜனமீகம்

இந்து சமய பாத மஞ்சளி

ஏஜில் ரூபா - 5/-

ரமாலை - களபாவோடை. மே. ஒ. 7. 6. 1968
வசந்த நாகபூஷணி அம்மன் கோவில்
- திருக்குடமுழுக்கு சிறப்பிதழ் -

“சிந்தனை செய்ய மனம்மைத்தேன் செப்ப நாவமைத்தேன்
வந்தனை செய்யத் தலையமைத்தேன் கைதொழு அமைத்தேன்
பந்தனை செய்வதற் கன்பமைத்தேன் மெய்யரும்ப வைத்தேன்
வந்தருள் கும்பாபிலேஷந் தரிசிக்க நல்ல கண்களைப் பெற்றேனே”

அம்பாளை சுணைதெந்தால் அழிக வரம் பெறலாம்!

ஏழு ஆலயங்களை ஒரு சிறு நிலப்பூரப் பூத்துங்களே உடைமையால் ஏழாலையம் என்று பெயர்ப்பெற்று காலகதியிலே அம்கெட்டு ஏழாலை என்று மருவி வந்தது. சிதம்பரத் திலே தான் அன்னு மலை அர்வகலாசாலை உள்ளது. அதனால் அண்ணூமலைநகர் என்றும் பெயர் பெற்றது. நான் சிதம்பரம் போய் வருகிறேன் என்றால், நடராஜப்பெருமானைத் தரிசித்து வருகிறேன் என்பதுதான் மக்கள் மனதில் உண்டாகும் என்னைமாகும். இதே போன்று மதுரை என்றால் மீனாட்சி அம்மை யையும், பழனி என்றால் பழனி முருகனையும் குறிக்கும்:

ஏழாலை என்றதும் ஏழு ஆலயங்களுடைய நினைவே உண்டாகின்றது. இன்னும் பல பெருமைகள் இந்த ஊருக்கு உண்டு: இரால் பக்தூர் சி. வை. நாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் பிறந்த பெருமையும், காசிவாசி செந்தி நாலையர் அவர்கள் வாழ்ந்த பெருமையும், சடைவரதசுவாயிகளுடையவும். ஆனந்த சடாட்சரகவாமிகளுடையவும் சமாதிகள் இருக்கும் பெருமையும் இந்த ஊருக்கு உண்டு:

முன் குறிப்பிட்ட ஏழு ஆலயங்களைத் தவிர பதினெட்டுக்கதிகமான கோயில்கள் நூற்றுண்டுக்கதிகமான காலத்தாற் பழமை பெற்ற விளங்குகளின்றன:

ஏழாலைக் கிராமத்தில் அதன் தென் பகுதியில் களபாவோடை என்றும் குறிச்சி உள்ளது. இங்குள்ள மக்களிற் பெரும் பாலோர் சௌவாசாரம் உண்டைய சிவர்களாக விளங்குகின்றனர். இவர்கள் பரம்பரையாக

ஏழு ஆலயங்களுள் ஒன்றுகிய சுத்தியடி விநாயகப் பெருமானையும், ஏழாலை கிழக்கில் அமர்ந்த பாதாளானவரவைப் பெருமானையும் வணங்கும் பாக்கியம் படைத்தவர்கள்.

இக் குறிச்சியிலும் ஓர் ஆலயம் அமைய வேண்டும் என்னும் திருவளச்சம்மதம் இருந்திருக்கின்றது என்பதை நம்மால் உணரமுடிதிறது. இங்குறிச்சியை வசிப்பிடமாகக் கொண்ட செல்லத்துரை, சுந்தரம் என்ற தமிப்பிகளுக்கு வசந்தகுமாரி என்றிருக்கும் மகள் இருக்கிறார். இவர் பிறத்தகாலம் தொட்டு

- ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா -

குடும்பத்தில் பலவிதங்களில் மாற்றம் ஏற்பட்டுவந்தது. வசந்தகுமாரியிடம் மிகமிகச் சிறிய வயது தொட்டே ஆத்மிகம் வளர்ந்து வந்தது. வாழும் பிள்ளையை மண் விளையாட்டிலே தெரியும் என்பார்கள். சிறுவதிலேயே மண்ணால் கோயில் அமைத்தலும், கல்லால் சிவவிஸ்கம் அமைத்தலும் அதற்குப் பூவால் அர்ச்சனை செய்தலும் நிகழ்ந்து வந்தன:

இந்த நிசழ்க்கி மக்கள் மனதில் மண் விளையாட்டுப் போலக் காணப்பட்டாலும் குழந்தையின் மணதில் உண்மையான பக்தியாக மலர்ந்தது என்பதைப் பெற்றாலேயே உணரமுடியவில்லை: உற்றூர், உறவினர், அயலவர் எல்லோரும் கூடி பேய் பிசாச பிடித்துவன்னுத என்றே கருதியார்கள்:

குழந்தை தனிமையிலிருத்தல், மற்றவர்களுக்கு விளங்காத மொழியில் ஏதோ பேசுதல் போன்ற செயல்கள் யாவும் மற்றைய

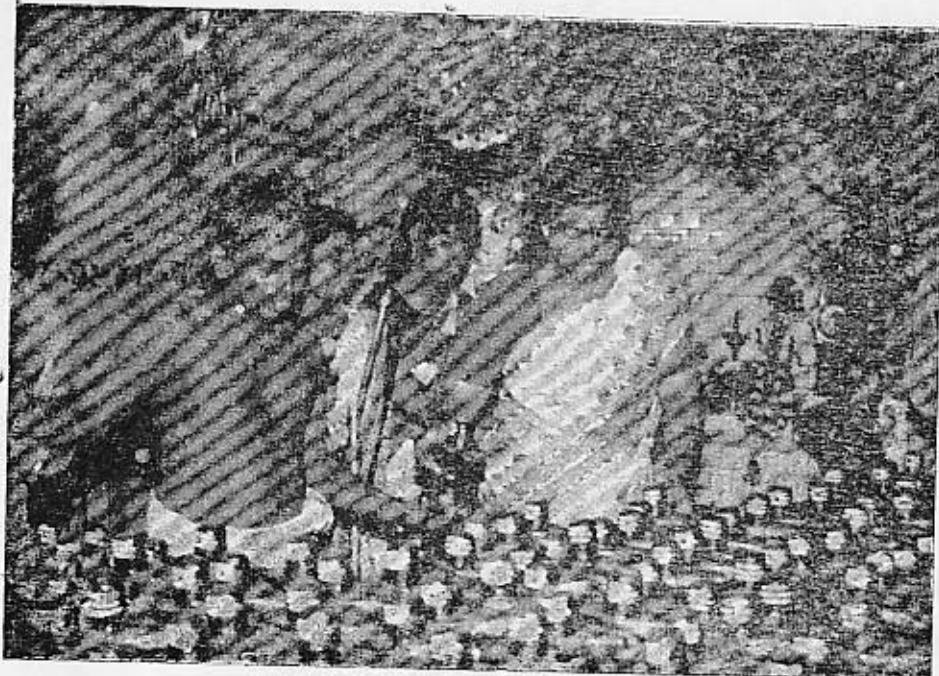
குழந்தைகளினின்றும் இச்சூழந்தையைத் தவிஷமைப்படுத்திக் காட்டியது: இதனால் மருந்துக்கும் மந்திரத்திற்கும் ஆட்படுத்தப்பட்டார்; காலகதியில் குழந்தை தான் நாக ழஷணி அம்பான் என்பதைப் பக்தர்கள் மூலம் படிப்படியாக வெளிப்படுத்த தொடர்விகியது:

அம்பாணை நம்பி வந்து சரண் அடைந்
தோர் எவ்வரயும் அவன் கைவிட்டதில்லை:

கிரு. பூசை செய்வதற்கென்றே தனியாக ஒரு கிறு கோயில் அமைத்துக் கொடுத்தனர்.

திருவிளக்குப் பூசை

நானிடோரும் ஆயிரக்கணக்கில் அம்மனின் அருள் வாக்ஞக் கேட்க மக்கள் கூடினர்; அம்மனின் அருள்வாக்குப் பலித்து வருவதைக் குடாநாட்டிலுள்ள மக்கள் அவைவும் கேள்வி யுற்றனர். கூட்டம் வரவரப் பெருகியது; நவராத்திரிப் பத்தநாட்களும் பெருங்கூட்ட

சிவராத்திரியின் போது அடியார்களுக்கு சிவவிஷ்டம் வழங்குகில்

“அம்பிகையைச் சரங்க அடைந்தால் அதிக வரம் பெறவாம்” என்ற வாக்கிற் கேள்வி பலர் அம்பிகையைச் சரங்க அடைந்து அம்பிகையின் தாசர்களாக விளங்குகின்றனர். சில காலம் அவர்கள் வசித்த விட்டிலேயே நடை பெற்று வந்த அம்பிகையின் திருவருட்ட பூசை யையும் அருளி வாக்கையும் கேள்வியுற்ற மக்கள் கூட்டம் வீடு கொண்டா அ ஓ ஏ க்கு ப் பெருகி வந்தது; இதைக் கண்ணுற்ற பெற்

டம்; தமிழ்களின், கன்னிப் பெண்கள் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து நவராத்திரி பத்துத்தினங்களும் திருவிளக்குப்பூசை செய்தல் பார்ப்பதற்குக் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும்; இப்பூசையில் ஐநூற்றுக்கிட்சுமானோர் வஸ்திதுகொள்ளுகின்றனர்.

தங்கள் நங்களை வீடுகளில் இருந்து கொண்டு வரும் குத்துவிசுக்கங்கள் அலங்காரம்

செய்யப்பட்டுக் கோயிலிலேயே அவரவர்களை வையே பூசிக்கப்படுகின்றன. பத்து நாட்களும் பெற்ற மந்திரப்பூசையால் குத்து விளக்குகளே தெய்வீச்ததைப் பெற்று இலட்சமி கடாட்சத் தோடு விளங்குகின்றன. பத்துநாட்களும் அம்பாளின் திருவருட்டிரகாசத்தைப் பெற்ற குத்து விளக்குகள் அவரவர் விடுகளுக்குச் சென்றதும் வருடம் முழுவதும் விட்டில் பூசை பெறுகின்றன இதனால் வீடுகள் இலட்சமி சரத்துடன் விளங்குவதைப் பக்தர்கள் உணர்த்து தெய்வீச் சண்டிக் பெறுகின்றனர்.

அம்பிகை தனது பக்தர்களுக்கு அவரவர் விடுங்குக்கு நாகபாம்பின் உருவத்தில் சென்று கட்சி சொடுத்த சம்பவங்கள் நூற்றுக்கணக்கில் உண்டு

திருக்கோயில்

அங்பர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து மறந்த வெளியிலேயே தாரிசனங்கு செய்ய வேண்டியிருந்தது. அம்பிகை சில பக்தர்களுடைய உள்ளத்துட் புகுந்து ஒரு திருக்கோயில் எடுக்கவேண்டிய அவசியத்தை உணர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

மிகக் குறுகிய காலத்தில் மிக வேகமாக அப்பிகையின் திருவருள் எங்கும் பரவியது போலவே அம்பிகையின் திருக்கோயில் திருப்

பணி முற்றுப் பெற்று 31 - 1 - 90 புதன் கிழமை கும்பாபிஷேகம் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் மத்தியில் அவர்களுடைய நாம சங்கிரத்தனத்துடனும், அரக்ரோகரா கோஷத்துடனும், வெகுகோலாகலத்துடனும் நடைபெற்று நிறைவேறியது. தற்போது மண்டலாபிஷேகம் 45 தினங்களுக்குக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. பாரதநாட்டில் சென்னையிலே மருவுத்தூர் கருமாரியம்மன் கோயிலில் நடைபெறும் அற்புதங்கள் போல இத்திருக் கோயிலிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் அது மிகவுமாகாது.

தற்போது ஞாயிருதோறும் ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் ஒன்று கூடுகிறார்கள். அம்பிகையின் அருள்வாக்கைக் கேட்பதற்கு மேன் மேலும் வாரந்தோறும் கூட்டம் பெருகிக் கீக் கொண்டே இருக்கிறது. இக்கலிபுகத்தில் அம்பிகை இப்படியான அற்புதங்களை வெளிக்காட்டுவதாலேதான் மக்கள் மத்தியில் அமைதியும், ஆஸ்மீகங்களின் ஓரளவாவது தோன்றுகிறது என்றால். ஒருமுறை அம்பிகையின் திருக்கோயிலை தரிசித்தவர்கள் மாதத்தில் ஒருமுறையாவது திரும்பத் திரும்ப வரத்தவறுவதில்லை. நாமும் இங்கே நாம சங்கிரத்தனம் அம்பிகையின் அருளைப் பெற்றுயிவோமாகி.

களபாவோடை அம்பிகை ஆலயத்தின் அருட்சிறப்பு

தன்னுடைய அருட்சதிர் விச்சினால் அடியவர்கள் பலவரைத் தம்பால் கர்த்து அருளாட்சி புரியும் அம்பிகையின் ஆலயமே ஏழாலை தெற்கு களபாவோடையில் அமைந்திருக்கும் அம்பிகை ஆலயமாகும். மிகச் சிறிய வயதிலிருந்தே அம்பிகையை மணம், வாக்கு, காயம் ஆகிய திரிகரணங்களாலும் பூசிக்கும் தவ வாய்ப்புப் பெற்ற அம்மையார் அவர்களை அங்கே வரும் அடியார்கள் அணிவரும் அம்பிகையின் அருட்சொருபமாகவே காண்கிறார்கள்; ‘அம்மன்’ என்றே அங்போடு அழைக்கிறார்கள்; யாழ் குடாநாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் அடியார்கள் திரளி திரளாக வருகிறார்கள்; அம்பிகையின் பூரணமான அருளைப் பெற்றுத் தம்மைப் பீடித்திருக்கும் உடற்பிணி, உளப்பிணி, உயிர்பிணி ஆகிய முன்றும் நீங்கி மன அமைதியைப் பெறுகிறார்கள்.

- சிவ. மகாலிங்கம்

நோன்சிக்கட்டி

ஞானம்: 2 சுக்கில மாசி பெப்: — மார்ச்.

1990 கதிர்: 2

திருச்சிற்றப்பலம்

இரவும் சிவன்தாள் நினை!

மாசி மாதத்தில் சைவச் செருமக்களின் சிறப்பு விரகமாக அன மவது, மகாசிவராத்திரி ஆகும். எவர் ஒருவரும், எந்த இயஸ்பினரும், மகா சிவராத்திரி அனங்கடிப்பதால் அருட்சீர் பெறுவர் என நம்பப்படுகிறது. பிஞ்ஞகளுண, பிரபஞ்சத்தின் நாயகனை, தலைவருண, சிவனிடம் இறைஞ்சி, அவனுக்குப் பூசை செய்யும் நாளாதலால் சிவராத்திரிக்குத் தனி மகிழ்ச்சி உண்டென வேதங்கள் உணர்த்துகின்றன.

ஆண்டவன் அருள்நாடி அவனுக்குப் பகலில் பூசைசெய்வதத்திட, ஓர் வில் பூசிப்பது சிறப்பானது, மேன்மை தகுந்தது என்பது சமய நூல்வுஸ் லார் கருத்து.

அது ஏன்? இரவில் மனிதனின் புலன்கள் ஒடுங்கின்றன. ஜீவனும் அவ்வேளை ஒடுங்குகிறது. ஜீவனை இலகுவாக ஒடுக்கக்கூடிய ஒன்றிக்கை செய்யக்கூடிய இரவு வேளையில் இறைவனை பூசித்தால் ஆத்மாவை பரமாத்மாவுடன் ஒரு சேர்ச் செய்வது சுலபமாகும்.

புலன்கள் ஒடுங்கி, ஜீவனும் ஒடுங்கி ஒன்றே பொது விழந்த சக்தி உருவாகிறது. அந்த சக்தி உருவாகும் நேரத்திலே இறைவனைப் பூசிப்பதால் ஆண்டவனின் ஞானக் கடாசம் அனித்தாகி வரும்.

அதுவும் சக்தியுடன் சேர்ந்த சிவனை, சக்தி(Energy) சீரக்கும் நேரத்தில் துதிப்பதால், புலன்களும் ஜீவனும் ஒன்றித்துப் பூசிப்பதால், ஆன்மீக சக்தி பெருமளவில் கிட்டும்.

பகலில் கடுமையாக உழைத்தவர் இரவில் ஒய்வு எடுக்கிறார். அந்த மெய்யின் ஒய்வு உறுக்கமாகும் போது, ஆண்டவன் நினைவு குறைந்து போகிறது. ஏன், அற்றுப் போற்று என்றுகூடச் சொல்லலாம். அவ்வாறான்றி தூக்கத்தைத் துரத்தியிட்டு, விழித்திருந்து இறைவனைத் தியானிப்பது தனித்து வச சிறப்பும் மகிழ்ச்சியும் உடையது. அல்லவா?

ஒய்வு, ஒளிக்கலின்றி பரம்பொருளை நினைப்பதும், பூசிப்பதும் ஆண்டவனின் ஞானக்கதிர் நம்மில்பட்டு ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்கு உறுதுளை புரியும்.

திருச்சிற்றப்பலம்

- செவ்வேள்

சிவாக்ட்டிலி வரலாறு

ஆயிரம் சதுர்யுகங்கள் சேரமுடியும்
காலம், பிரமதேவருக்கு ஒரு பகற் பொழுது
தாகும், அன்றைய பசற்பொழுது முடிந்திட.
அது அவருக்கு தீரவாகும். இரவுக் காலமாகிய
ஆயிரம் சதுர்யுகங்களிலும் பிரமதேவர் நித்
திரையில் இருப்பார். (யுகங்கள் நான்கு: கிரு
தயுகம், திரெதயுகம், துவாபரயுகம், கவியுகம்,
இவை நான்கும் கொண்டது ஒரு சதுர்யுகம்-
சதுர்யுகங்கள் ஆயிரம் கொண்டது ஒரு கற்
பம் - இது பிரமதேவருக்கு ஒரு பகற்பொழுது)

பிரம தேவர் நித்திரையில் இருக்கும் பொழுது, அக்கினி ஒடுங்கியது. குரிய சந்தி ரர்களும், நட்சத்திரங்களும் அழிவுற்றன. இந் திரன் முதலாய தேவர்களும், சகல உயிர்களும் அழிவுற்றனர். ஆனால் அழிவு இல்லாத முனிவர்களும், ரிஷிகளும் அழிவின் பெருக்கத்தைக் கண்டு அஞ்சி சன வோகத் திற்குச் சென்றனர்.

— ດේවණ —

விரதகால நிரணயம்

மாசி மாதத்தில் வரும் கிருஷ்ணபட்ச சதுர்த்தசித் திதி கூடிய தினம். இரவு 14 நாளினக்கு மேல் வரும் ஒரு முகர்த்த காலம் 'இவிங்கோற்பவ காலம்' எனப்படும். இவிங்கோற்பவ காலம் எனப்படுவது. இரவு 11.30 மணிமுதல் 1.00 மணி வரை உள்ள நேரம். சதுர்த்தசி விவ தோற்றமும், திரயோதாசி சக்தியின் தோற்றமும் கொண்டது. ஆனால்காலம் திரயோதாசி தொட்ட சதுர்த்தசி விசேஷமா ஏதும், புனிதமானதுமாகும்.

அடிமுடி தெரியாது ஜோதி தோன்றிய நும், பிரமனும் திருமாலும் துதிக்க அவர்கள் முன் கிவறுமிர்த்தி, உருவமாகத் தோன்றிய நேரம் இரவு 14 நாளிலைக்கு மேலான சிவராத்திரி காலமாகும்.

சோதியாய் நின்ற

அக்காலத்தில் உலக மாதாவாகிய காமாட் சியம்மை தவம் செய்யும் காஞ்சியும், சீர்காழி யும் தவிர்ந்த ஏணை இடங்களிலெல்லாம் சமூத்திரங்கள் குழந்து, பாதாள உலகங்களை ஏழிலும் நீர் நிறைந்து காணப்பட்டது. (பிரெய் காலத்தில் நீரின் மேலே மிதந்ததால் சீர்காழிக்குத் ‘தோலிபுரம்’ என்னும் காரணப் பெயர் உண்டாயிற்று. சீர்காழியில் சிவப்ரீராஜ் ‘தொ ஸி யப் பர்’ என்ற திருநாமத்துடன் கோயில்கொண்டு அருள்பாவிக்கிறார்.)

அமுகு அருள்சலம்

இவ்வாருகப், பூவுலகிலும் ஏனைய பாதாள உலகங்கள் ஏழிலும் நீர் நிறைந்து கணைப்

சிவராத்திரி நோன்பு

விரதம் அனுட்டிக்கும் முறை

இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்போர் முதல் நாளன்று ஒரு வேளை உணவு உண்டு. ஆசார் சிவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். மறுநாள் விரத தினத்தன்று நீராடி, திருநிறு தரித்து, உருட்திராக்க மணிமாலை பூண்டு, சிவபூசை செய்து, திரு ஜந்தெழுத்தை ஓதிச் சிவ பிரானை வழிபட வேண்டும். பகல் முழுவதும் உபவாசம் இருத்தல் வேண்டும். மீண்டும் மாலையில் நீராடி, சிவாலயத்திற்குச் சென்று வழிபடவேண்டும். விடையேறும் நிமலனுக்குப் பகு நெய் விளக்கேற்றி. அர்ச்சனை செய்வித்து தேவார திருவாசகங்களை ஓதிக் கோவிலை வலம் வந்து, ஆண்கள் அட்டாங்க வணக்கமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க வணக்கமும் செய்து வழி பாடு செய்தல் வேண்டும். (அட்டாங்கம் - எட்டு உறுப்புக்கள்; பஞ்சாங்கம் - ஐந்து உறுப்புக்கள்) உறுப்புக்கள் அணைத்தும் நிலத் தில் படும்வண்ணம் வணங்குதலே முறையான வழிபாடாகும்.

சோனை செலம்

பட்ட பிரளையகாலத்தில், துளசிமாலையனிற்த நாராயணங்க் கடவுள், ஒரு குழந்தை வடிவாகி, இளம் பிறை குடிய சிவபிராணைத் துதித்துக்கொண்டு, ஒரு ஆல் இலையில் மிதந்த வன்னைம் யோக நித்திரை செய்தார்.

அவர் யோக நித்திரை செய்கின்ற அழகைப் புகழ்ந்து சனலோகத்தில் இருக்கும் முனிவர்களும், ரிஷிகளும் துதித்தனர்: யோக நித்திரை நீங்கிய நாராயணங்கடவுள், பூமியைத் தேடிக் காணுமையால், அது பரதாளத்தில் இருப்பதை உணர்ந்து, வெள்ளைப்பன்றி உருவடன் சென்று, பூமியைக் கொம்பின் மீது இருத்திக் கொண்டுவந்து, முன்போல நிறுத்தி விட்டு 'நாமே நிறுத்தினோம்' - என்ற அகந்தயுடன் மீண்டும் நித்திரை செய்தார்.

பிரமதேவரின் இரவுப் பொழுதாகிய ஆயிரம் சதுரபுக யுகங்களும் முடியப் பாற்காலம் வந்தது. நித்திரையின்றும் நீங்கிய பிரமதேவர் படைத்தற்றிருப்பில்லத் தொடங்கப் பிரளை நீராகப் பெருகி ய சமுத்திரங்கள், பழைய நிலையின்படி அந்த அந்த உலகுக்குச் சென்றன. பிரமதேவர் அளவிறந்த தேவரை (30 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

இரவும் உபவாசமிருந்து, நான்கு காலங்களிலும், சிவபூஜை செய்தல் வேண்டும். சிவபூஜை செய்ய இயலாதவர்கள் நான்கு காலங்களிலும், கோவிலில் நடைபெறும் பூஜைகளில் கலந்து கொண்டு, தாரிசுத்துக், கண் விழித்து இருந்து, திருவைந்தெழுத்தை ஒதுதல் வேண்டும். மறுநாள் அதிகாஸிலில் நீராடிச் சிவபிராணை வழிபட்டுப் பாரணம் (விரதத்தின் பின்னர் உண்ணல்) செய்து விரதத்தைப் பூர்த்தி பண்ணல் வேண்டும். அன்றாகுரியன் மறையும் வரை நித்திரை செய்யாதிருத்தல் மிகவும் முக்கியமாகும்.

சுத்த உபவாசம் இருக்க இயலாதவர்கள் பால் பழம் அருந்தி விரதம் அஜுட்டிக்கலாம். இரவு முழுவதும் கண்ணிழிக்க இயலாதவர்கள் 'இவிங்கோற்பவகாலம்' முடியும் வரையாலது கண்ணிழித்து வழிபாடு செய்தல் வேண்டும்.

இவிங்கோற்பவ காலம்

இந்தக் காலத்தில் பஞ்சாக்கரம் ஜெபிப் போர் என்னாற்ற நன்மைகளைப் பெறுவர்,

செய்யவேண்டியதை அதற்குரிய காலத்தில் செய்தால் தான் அதற்குரிய முழுப் பயணையும் பெறப்படும். காலத்தின் பெருமையை உணர்த்த என்னங் கொண்ட வள்ளுவப் பெருந்தகை, 'காலம் அறிதல்' என்ற ஒரு அதிகாரத்தை ஆக்கித் தந்து அதில் 'ஞாலங் கருதிலும் கைகூடும் காலம் கருதி இடத்தாற் செயின்' - என்று திடத்தெழுதுடன் குறியுள்ளார். எனவே 'இவிங்கோற்பவ காலத்தை' தலற விடாது ஜெபம், வழிபாடு முதலான வற்றில் செலவிடுதல் மிகவும் அவசியம்.

சிவராத்திரி விரதமனுட்டிப்போர் கண் விழிப்பதற்காக அவரவர் விரும்பிய கேள்விகளை விளையாட்டு இன்னேரன்ன பிறவற்றில் ஈடுபடுவது, விரதப்பல்லைக் குறைத்துவிடும் பாபச் செயலாகும். விரத விதிகளுக்கு விரோதம் அற்ற முறையில், விரதமனுட்டிப்பது தான் விவேகம்

புராணப் பெருமையுடைய நகுலேஸ்வரம்

வீசுவம் தழைக்டோங்கிய நாடு எம் ஸமநாடு. சமூமன்னான இராவணேஸ்வரன் பரம சிவபக்தன் சைவத்தின் நிலைகள் கூட காகப் பல சிவாலயங்கள் இலங்கையில் உண்டு. அவற்றுள் நகுலேஸ்வரம் என்னும், திருத்தம்பலை என்னும் அழைக்கப்பட்டு வந்த சிவாலயமை இன்று கிரிமிலீசுசிவாலயம் என்னுமங்குசிறை.

நான்கு திக்குகளிலுள் கிறப்பும் யழும் பெஞ்சமையும் உடைய நாடு கு சிவாலயங்களில் வடக்கில் அமைந்துள்ளதே கிரிமிலீ ஆகும்:

முனிவரோகுவரின் சாபத்தால் கிரியீகு முகந்தையும் பெற்றுள்ளது வேடன். அச்சாயம் நீங்க இலங்கையின் வடபகுதியில் இப்பிரதேசத்தில் இருந்த மகையில் வந்து தலமியற்றினார் ‘நகுல’ என்றால் கிரி என்பது பொருள் தலமியற்றியால் நகுலமுனிவரானார் இங்குள்ள சிவாலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அப்பணியும் அமலமையையும் வணங்கிச் சாபவிமோசனம் செற்றார் நகுலவரி என்கிற தலம் பெயர் பெற்றது.

இராகர், அஷ்கனஜ், நளச்சக்கரவரித்தி, சுசங்கிதன், முசுகுந்தச் சக்கரவரித்தி என்ப பலர் இத்தலத்தில் வந்து இலமையையும் இறைவியையும் வழிபட்டுச் சென்றனர் எனத்தெர்வாகிறது.

சோழமன்னான திசையுக்கிரனின் மகையினைபொருத்தியின் சாபத்தால் குதிரை முசம்பெற்று இங்குவந்த தீஷ்த்தமாடி இறைவனையைக் காபவிமோசனம் பெற்றார்கள் என்ற வரலாறும் உண்டு.

கூர்ம புராணத்தில், சிவபெருமானே ஒவ்வொரு கவியுகத்திலும் தனி அம்சமாக ஒரு

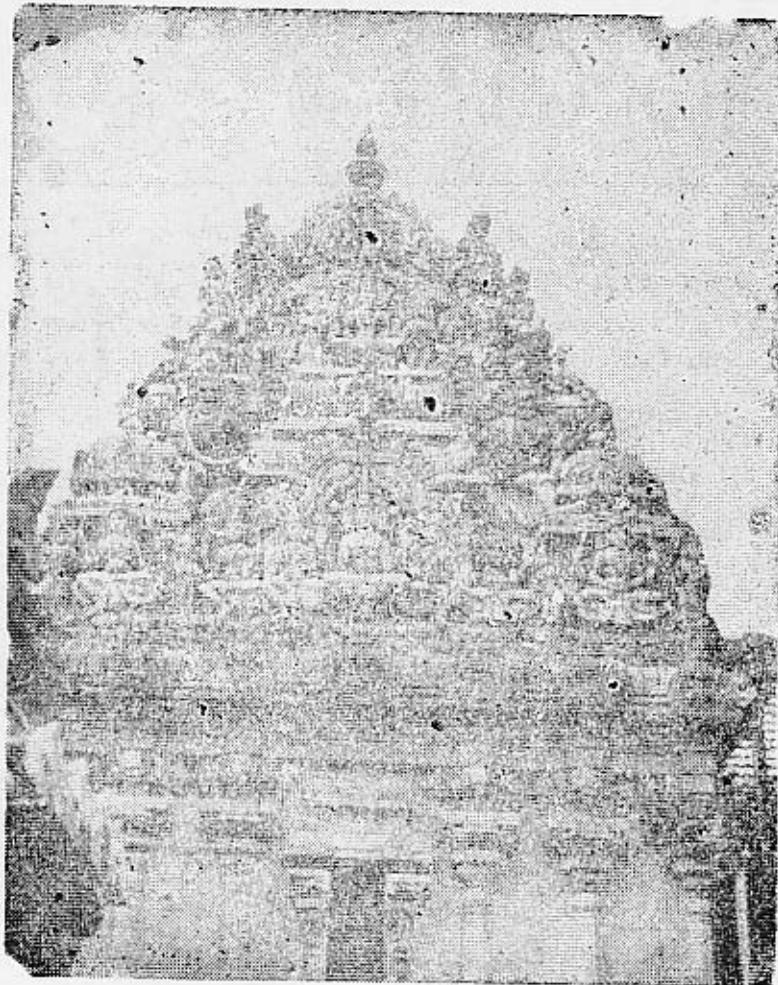
முனிவரைத் தோற்றுவித்து அவர் மூலம் வேத, தர்ம சாஸ்திரங்களை நினைப்படுத்தி அருவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. 28 ஆவது கலியுகத்தில் நகுலேஸ்வரராகத் கோணறையதாகவும் இப்புராணம் விளக்குகிறது. இது நகுலேஸ்வரத்தின் பழைமையை ஏடுத்துரைக்கிறது எனக்கருதமுடியும்.

போர்த்துக்கேயேர் காலத்தில் இட்ககப்பட்டு இவ்வாலயம் சிவதந்தது பீலூர் ஆதூரநாவர் 1878இல் இவ்வாலயத்தைக் கட்டுவிக்க எண்ணிஅது இரந்த இடத்தையும் நிலப்படுத்திப் பெறுமுறை செய்தாரிகள். அதன்பயனாக சிவங்குரி கார்த்திகையக்குருக்கள், சபாபதிக்குருக்கள், தியாகாராக் குருக்கள் ஆகியோரது விடாழுயற்சியினால் திருப்பணி நிறைவேறி 1895இல் (மங்கத இல ஆனிமாத சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டையும் கும்பாபிஷேகமும் நடந்தேநில.

‘கனகசபாபதி சர்யா’

1898 ஆம் ஆண்டில் ஓர் சிறந்த இடபவாகனம் இவ்வாலயத்திற்குச் செய்யப்பட்டது. ஆலயப்பிராகாரங்கள் அக்காலத்தில் கிடுகினால் வேயப்பட்ட கொட்ட கைகளாக இருந்தன 1918இல் துரதிருஷ்டவசமாக எதிர்பாராது தீவிபத்து ஏற்பட்டு ஆலயம் சீதமகடந்தது. பக்கர்களின் சமயோகிதை முற்றியால் மேற்படி இடபவானம் அப்புறப்படுத்தப்பட்டுப் பத்துக்கக்கப் பட்டுவீட்டது. இன்னும் அதை இவ்வாலயத்தில் காணலாம் இது ஒரு பழம்பெரும் சின்னமானும்.

அக்காலத்தில் கோயில் ஆதினகர்த்தராக விருந்த சிவங்குரி கி. குமாரசாமிக்குருக்கள் காயில் திருப்பணியை தண்ணால் இயங்கவனரமுயன்று செய்தார்கள். 1947-இல் அவரும்

இகறவனடி சேர்ந்ததாக் ஆலய வளர்ச்சியில் நடை ஏற்பட்டது.

இருப்பினும் அண்ணின் புதல்வரும், தற் போதைய ஆதிகை கந்தகும், ஆதிகை சீரதம் சிவாசாரியாருமான் “சிவாகம சிரியா ரத்தி னம்” சிவ ஸ்ரீ கு. நகுலேவெங்காக் குருக்கை சீவர்கள் அயராது பாடுபட்டுத் திருப்பணி கண நிலைவேற்றி இந்தியாவிலிருந்து கரு மாரிகளை அழைத்து வர்த்து 1955இல் கும்பா பிழேகத்தை நடத்தி வைத்தார்கள்.

தொடர்ந்து 1955-இல் சிவபெருமானுக்கு நகுலேக்வரர். இறைவி நகுலாம்பிளக.

1973-இல் மசாகும்பாபிழே-ம் நடைபெற்று, 1976-இல் தேவிக்கு மக்காற்சவமும் ஆரம்ப மாகி சிறப்புற ஒழுங்காக நடைபெற்று வரு கிஞ்சிதான்.

இவ்வாலயத்தில் மாசி மாதத்தில் சிவ ராத்திரி தீச்தத்தை இறதியாவகடைய மகோ ற்சவம் 15 நாள் நடைபெறுகிறது. தேவி மகோற்சவம் சித்திரா பெளர்ணமியை இந்தியாவகடைய 12 நாட்கள் நடைபெறுகிறது

இங்கு எழுந்தருளையிருக்கும் இறைவன்

(32 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

உறவு சொல்ல ஒடுத்தி

ஆபீசில் இருந்து வந்த சந்திரன் கேற றைத் திறந்து கொண்டு விட்டு முன் விருந்தையை நோக்கினான்.

சாரதாவைக் காணவில்லை.

வழக்கமாக அவன் ஆபீசால் வரும் நேரத் தின் முகம் கழுவி நெற்றி யில் திலகமிட்டு அவனுக்காகக் காத்திருப்பாள்.

விருந்தையைக் கடற்று 'சாரதா' - என்று கூப்பிட்டவன்னை போன்வன் ஹோவில் அவன் இருப்பதைப் பார்த்தான்.

அவன் முத்தில் பிரபலித்த சோகத்தைக் கண்டு அச்சம் அடைந்தவனுட் 'என்னப்பா, என்ன நடந்தது. விட்டிலிருந்து கடிதம் வந்ததா' - என்று கேட்டான்.

அவன் ஓன்றும் பேசவில்லை. என்ன சொல்வது. எப்படிஸ் சொல்வது என்ற தடுமாறுவது போல் அவனையே பார்த்தாள்.

மீண்டும் கேட்டான். அவனுல் பொறுக்கமுடியவில்லை.

'நீங்க ஆபீஸ் போன பிறகு சாடையாதலையை சுற்றிச்சுதங்க. வாந்தியும் வந்திடுச்சு' - என்றான்.

கையில் வைத்திருந்த பிறிவுகேசை கதிரை மேல் வைத்துவிட்டு அமர்ந்தான். அவனைசிட அவனுக்கு அதிர்ச்சியாய் இருந்தது.

'நீ என்ன நினைக்கிறோய்' - என்றான்.

'நினைக்கிறதென்ன சுதா வயிற் றில் இருக்கேக்க இருந்த சிம்பரம்ஸ் இருந்திச்சு'

'ஏதுக்கும் நாளைக்கு டாக்டரிடம் போவும் நீ யோசிக்காதை' - என்றான்.

அவனை யோசிக்க வேண்டாம் என்று அவன் சொன்னபோதும், அவனுக்குப் பெரும் யோசனையும், கவலையுமாக இருந்தது. முதல் மூன்றும் பென் பிள்ளை கள். ஏழு வயசும் ஐந்து வயசும், மூன்று வயசும் அவர்களுக்கு. கடைசிப் பெண்தான் சுஜாதா. சுதா என்று செல்லப் பெயர். இந்த மூன்றே போதும் என்று இருந்தார்கள்கூட ஆனால் இப்போது? அவர்கள் மனம் அமைதியற்ற இருந்தது?

அடுத்தநாள் இரு வரும் டாக்டரிடம் போனபோது சாரதாவைப் பரிசோதித்தபின் அவர்கள் சந்தேகத்தை உறுதி செய்தது மட்டுமின்றி. சந்திரனுக்கு வாழ்த்தும் தெரிவித்தார். அவர்களைப் பொறுத்தவரை இது ஒரு வேஷ்டாத, எதிர்பாராத பிள்ளை என்பதை அவர் அறியார்.

விளைப்புப்பு

பள்ளில் இருவரும் மெளனமாக இருந்தார்கள். இருவர் நெஞ்சங்களிலும் ஒரு கோடி என்ன அலைகள் அலைமோதின். மூன்று பென் பிள்ளைகளின் எதிர்க்காலம் பற்றிய கவலைகள் இப்போதே நெஞ்சில் பார்யாக இருந்தன.

'இது ஒரு விபத்து சாரதா. நான் எதிர் பார்க்கவே இல்லை' - என்றான் சந்திரன் மெல்லிய குரவில்.

ஏதோ மாபெரும் தவறு செய்துவிட்டு மன்னிப்புக் கோருவது போல் இருந்தது அவன் கூறிய விதம்,

அவனது வாரி த்த கன் சாரதாவின் நெஞ்சைத் தொட்டை; அவனை அறியாது

அவன்து கையை அவன் கை தொட்டது. ஒன்றுக்கும் கவணிப் படாதிர்கள் என்று ஆறு தல சொல்வது போல் இருந்தது அவன் எது செய்கை.

மூன்று பெண்பிள்ளைகளையும் படிப்பித்து, ஆளாக்கி, கல்யாணம் செய்து கொடுப்பதில் உள்ள கஷ்டங்களை எல்லாவற்றையும் அவன் மனம் திரும்பத் திரும்ப எண்ணியது. இன்னும் சில வருடங்களில் மூன்று குமர். அத்துடன் புதிதாக ஒன்று, என்ன எண்ணியவன் 'சாரதா ஒன்று செய்வம்' - என்றார்டுன்.

'என்னங்க, சொல்லுங்க' - என்றார்டுன்.

'இதை அழித்து விடுவாம்'

அதிர்ந்து போனால் சாரதா. இதை அவன் எதிர் பார்க்க வில்லை. அதிர்த்தியில் இருந்து மீள சில விழுதுகள் சென்றன.

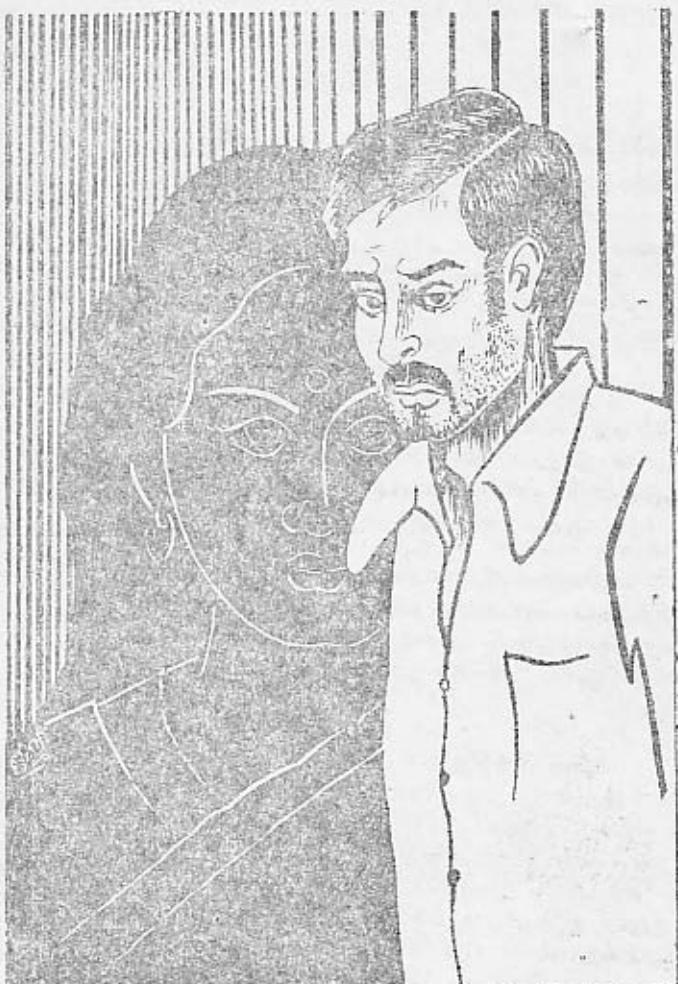
'என்ன யோசிக்கிறோம்' - சந்திரன் கேட்டான்;

'இது ஆண் பிள்ளையாகவும் இருக்கலாமானால்.'

'நோ. நான்க நிலங்க எடுக்க வேலாது. இன்னும் சில வருடங்களிலை மூன்றும் குமராகிடும். பொறுப்பும் கடமையும் இருக்கு. அதை யோசிக்கப்பார்' - என்றார்டுன்.

சாரதா மென்னமானால், என்ன சொல்ல தென்றே தெரியவில்லை. மனம் போராடியது. என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் மனம் தத்தவித்தது.

'எனக்கேதும் நடந்திட்டால் பிள்ளைகள் அலுதைகளாகிடுமே' - அவன் மூலம் கருகரத் தது. சொல்லும் போதே அழுகை வரும் போல் இருந்தது;

'சாரதா, பயப்பட ஒன்றுமே இல்லை. இது ஒரு மைனர் ஒப்பரேசன்' - என்றார்டுன்.

'சரிங்க. உங்க விருப்பப்படி செய்வோம்' - என்றார்டுன் சஞ்சலத்துடன்.

நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்ட சந்திரன் செய்யவேண்டிய ஒழுங்குங்களைப்பற்றிச் சிற்றித்தான். பஸ் மிக வேகமாகப் பேர்க்கொண்டுத்தெரியவில்லை மனதிலும் பல்வறு சிந்தனைகள் மாறி மாறி வந்து கொண்டிருந்தன;

(26 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

மாசியும் மகழும்

வைத்த சமயமாகிய இந்து சமயத்தைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு மாசி மாதம் மிகவும் புண்ணியமான மாதமாகும். குடும்ப இராசியில் குரியன் சஞ்சிக்கும் காலம் ஆகும். இம்மாதத் தில் பெளர்ணமியன்று “மகம்” என்னும் நட்சத்திரம் பொருந்தி வரும். எனவேதான் இதை மாக மாதம் என அழைப்பது வழக்கம்;

குடும்பம் எடுபது நீர்க்குடத்தைக்குறிக் கிடைத்து. உலகிலுள்ள அனைத்துப்புனித நதி களின் நீரிலும் மனிதர்கள் நீராடிப் புனிதப் படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை இம்மாதம் குறித்துக்காட்டுகிறது.

குரியன் சிறிது உதயமாகும்போது நீரில் ஸ்நானம் செய்கின்ற மனிதன் பிரும்மஹத்தி, மது அருந்துதல், முதலிய பாபங்களைச் செய்த வழுமினும், அவனை நான் புனிதம்படுத்துகிறேன்.

மாசிமாதத்திற்குப் பல சிறப்புகள் உண்டு. அவற்றுள் நீராடல், தானம், பூசை என்பன மிகவும் முக்கியமாகக் கூறப்படுகின்றன. ஸ்காந்தபுராணத்தில் முப்பது அத்தொயங்களைக் கொண்டபகுதி “மாசபுராணம்” ஆகும். இம்மாதம் 30 நாட்களும் மேற்கூறிய மூன்றையும் செய்து வருபவர்கள் சகல பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு நற்கதி அடைவர். இம்மாதத்தில் பல்வேறு தீரங்களுக்குச் சென்ற நீராடுவது மிகவும் பலனுள்ளது. இயலாதவர், வசதி இல்லாதவர் அருகில் உள்ள குளங்கள், ஆறுகள் அல்லது கிளறு இவற்றிலாவது குரிய உதயகாலத்திற்குள் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும்.

நெல்லிமரம், துளி இவைகளின் அருகில் மண்ணை எடுத்து உடலில் பூசிக்கொண்டு நீராடுவது மிகவும் தொன்றுதொட்டுக் கூக்க கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. மகா மாதத்தில் நீராடும் நங்குமையைப் பற்றிப் பரமசிவன் பார்வதி தேவிக்குக் கூறியதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய நீராடலை

“பிரயாகை” (அவகாபாத்) என்னும் வைரில் “திரிவேணி” சங்கமத்தில் செய்வது மிகச் சிறந்தது.

ஆண்கள், பெண்கள் இருவருக்குமே இது சிறந்த பசன் தருவதாகும். குறிப்பாக பெண்களுக்கும் மாச நீராடல் ஒரு வரப்பிரசாதம், பஞ்சமகாபாதகங்களையும் போக்கும் இந்த மாகநீராடல் ஒருவரப்பிரசாதம் பஞ்சமகாபாதகங்களையும் போக்கும் இந்த மாகநீராடல் தருமங்கள் செய்யத்தவறினாலும் புனித கங்கையில் நீராடல் செய்யத்தவறக் கூடாது.

எஸ். என். நடராஜன்

மாசி மாதத்தில் மாகஸ்நானம் செய்து விரதம் அருள்கிடத்தல் “அகவதேமயாகம்” செய்த அளவு புண்ணிய பலன் தரும்.

13 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை இவ்விதம் வரும் மாசி மகம் மகாமகம் எனப்படும். குருப்பக்வானி 13 ஆண்டுகட்டு ஒருமுறை மகம் என்ற நட்சத்திரத்தில் சஞ்சாரம் செய்வார். அதாவது கடச ராசியில் தன் உச்ச விட்டில் சஞ்சரிப்பார். மக நட்சத்திரத்தில் பிரவேசிக்கும்போது உள்ள காலமே “மகா மகம்” எனப்படும். அந்தக் காலத்தில் சந்திரத்தும் மக நட்சத்திரத்தில் சஞ்சரிப்பார். மாசி மாதம் தப்பிரான் தோழராகிய சந்தர மூர்த்திக்வாமிகளின் வாழ்க்கையோடு தொடர்புடையது.

ஈங்கிலியரை மணக்க, “அவரை விட்டுப் பிரியமாட்டேன்” என்பதாக கந்தரரூர்த்தி கவாமிகள் மாசி மாதத்தில் தான் சத்தியம் செய்து கொடுத்தார். இது சென்னையை அடுத்த திருசிவாற்றியூர் தலத்தில் உள்ள மகிழு பாத்தியில் நிழூந்தது. சிவபெருமான் தன் திருவிளையாடல்களை இம்மகிழு மரத்தியில் வந்திருந்து நடத்தி வைத்தார். ஆதி புரிசராகிய சிவபெருமான் அதன்பின் அங்கேயே துங்கிவிட்டாராம். அந்த இதைவழுக்கு இந்நிகழ்ச்சியினை நினைவுபடுத்தி பிரதானமாக “மகிழுத் சேர்வை” த் திருசிழா இன்றும் நடைபெற்று வருகிறது. *

விழுப்பந் தரும் காயத்திரி பாபானின் பேசு

ஓம் பூர் புவ ஸ்வ
தத் சவிதர் வரேண்யம்
பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
தியோ யோ ந பிரசோதயாத்

'ஓ மாதாவோ! முக்காலங்களிலும் (நிகழ் காலம், எதிர்காலம், இறந்தகாலம்), மூவு வக்களிலும், (பூமி, பாதாளம், சுவர்க்கம்) முக்கணங்களிலும், (தாமஸ, ராஜஸ, சாத் துவிக) உறைபவளோ! எனது புத்தியைப் பிரகாசிக்கி செய்து, குரியனின் பெரும் பிரகாசத்தால் இருஷ பூரணமாக விலகுவது போல், எனது அறியாமையை விலக்குமாறு உண்ணே நான் பிரார்த்திக்கிறேன். எனது புத்தியைப் பிரகாசிக்கவும், சாந்தமூம், பூரணத் துவமும் வருமாறும் உண்ணிடம் இறைஞ்சு கிண்ணேன்.'

மனிதனின் தொல்கை வாய்ந்த நூலான வேதங்களில் சர்வலோக பிரார்த்தனையான, காயத்திரி உ. ஏ. ர மீடம் கொண்டுள்ளது. வேதங்களின் அத்தாட்சியைக் காயத்திரி மந்திரம் தன்னுள் கொண்டுள்ளது. பேரேதாப தேசங்களின் சாரத்தை அது கொண்டுள்ளது. வேத சாரமென்றாலும், பிரார்த்தனையில் சாரமென்றும் கருதப்படும் காயத்திரி புத்தியைத் திட்டிப் பாதுகாக்கிறது. வேதங்களின் நான்கு மஹா வாக்கியங்களுமே காயத்திரி மந்திரத் தில் அடங்கியுள்ளது.

நான்கு வேதங்கள் ஒவ்வொன்றாலும், ஒவ்வொரு மஹா வாக்கியத்தைக் கொண்டுள்ளது குகின்றன. 'தத்வம், அஸி' (நியும் நானும் அதுவே), பிரஞ்சுாஸம் பிரம்மா', (பிரம் எமே பிரஞ்சுஞா) 'அயம் ஆத்மா பிரம்மா'. (இந்த ஆத்மா பிரம்மம்) 'அஹம் பிரம்மாஸமி', (நான் பிரம்மமே) என்பன அவை. இவை நான்கும் ஒருங்கு திரட்டப்பட, காயத்திரி உற்பவிக்கிறது.

'ஸந்தஸாம் மாதஹி' [வேதங்களின் தாய்] என காயத்திரி அழைக்கப்படுகிறது. ஜீவன்களை அல்லது காயங்களைப் பாதுகாத்துப் பேணும் மந்திரம் காயத்திரி என்பது ஒரு கருத்து. முறையாக உச்சரிக்கப்பட்டின்,

வேதங்களின் உச்சாடணத்தால் ஏற்படும் பவன்களைவ்வாம் கிட்டும்.

உள்ளே மறைந்து சூடிகொண்டிருப்பவரும், திரிசரணத்திற்கெட்டாதவருமான கடவுளை, அவருக்குப் பெயரில்லாததால் சவிதரா எனப்படுவென்று அது பிரார்த்திக்கப்படுகிறது. இதுவெல்லாம் எங்கி ருந்து பிறந்ததோ அது ஸ்விதா எனப்படும். முன்று முகம் கொண்ட உருவமாகவுக் காயத்திரி துதிக்கப்படுகிறது.

(1) ஸ்துதி, (2) தியானம், (3) பிரார்த்தனை. முதலில் கடவுள் துதிக்கப்படுகிறார். பிசனர், பக்தியுடன் அவர் தியானிக்கப்படுகிறார். இறுதியில் புத்தியை விழித் தெழுச் செய்து உறுதிப்படுத்துமாறு கடவுள் வேஷப்படுகிறார். 'தீமஹி' என்பது தியானத்துக்குரிய அம்சம். 'தியோ யோத பிரசோதயாத்' பிரார்த்தனை அம்சத்தோடு தொடர்புடையது.

'ஓம்' என்பது முதல் முகம் 'பூர் புவஸ்வ' என்பது இரண்டாவது 'தத்ஸவிதர் வரேண்யம்' என்பது மூன்றாவது. 'பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி' என்பது நான்காவது. 'தியோ யோ ந பிரசோதயாத்' என்பது ஐந்தாவது. ஒன்பது வணணங்களை அது கொண்டுள்ளது:- (1) ஓம், (2) பூ, (3) புவ, (4) ஸ்வ, (5) தத், (6) ஸ்விதர், (7) வரேண்யம், (8) பர்கோ, (9) தேவஸ்ய என்பவை.

ஞா. குகஞானி

காயத்திரி கேவதை 'பஞ்சமுகி' என வரி ஸிக்கப்படுகிறது. எங்கள் பஞ்ச பிரானங்கள், பஞ்ச சோசங்கள், பஞ்ச ஞானேந்திரியங்கள், பஞ்ச சுர்மேந்திரியங்கள் இவற்றைக் கட்டுப் படுத்துவின்ற பிரானை சக்தியைப் பிரதிபலிக்கும் நீல நிறத்தை காயத்திரி கேவியின் நடு முகம் கொண்டு விளங்குகிறது. மேற்கண்கூறிய வற்றை இயக்குவதும் கட்டுப்படுத்துவதும் அவற்றின் தத்துவமுரானவையாகிய ஐந்து முகங்களும் அதாவது இப்பஞ்ச முகங்களுமே எம் வாழ்வின் முக்கிய செயல்கணையும் தொழில் கணையும் கட்டுப்படுத்துவது.

பதி ஞானம் முகிழ்க்கும்

கல்வியினால் நிறையறிவு கரையை மோதுக்
காட்டாறு வயற்பால் பிற் பாய்ந்தாற் போல
உள்ளத்தை உண்ணத் கால உள்ளே நோக்கும்
உணர்வுடனே நற்செயலும் கலந்து நின்றுள்
மெல்ல மெல்லப் பதிஞான முளை ரும்பி
மேலுாது தலை வீரித்து முகையரும்பும்
பல்பிறவி கடந்தாலும் ஒரு பிறப்பில்
பதிஞான மலர்விரிந்து மணங் கொழிக்கும்.

அப்பர்தம் கலையறிவு சபணம் மட்டும்;
அதற்குப்பால் பதிஞானம்; அதுவே யன்றிச்
செப்பிடுநற் சம்பந்தர் பெற்ற ஞானம்
திருமூலைப்பால் குடித்ததுடன் தெளிந்த தாகும்
தூப்பில்லா வன்தொண்டர் பெற்ற ஞானம்
ஹரவர்கள் முன்னிலையிற் தடுத்த பின்னும்;
ஆ புறவே அருள்கிரி ந தர் வீழ்ந்தார்
குடியிருந்த பதிஞானம் உயர்ந்த தானாம்;

மதியமைச்சர் திருவாத ஓரர் போற்ற
மறையவராய் வந்துசிவ ஞானங் கூறிப்
பதிஞான முகையரும்பச் செய்தை சனபாற
பரிமேலே அழகராய் வந்து காட்டிக்
குதிசொண்ட வைகை நதிப் பெருக்குங் காட்டிக்
கலிபெற்ற மன்கமந்த குறிப்புக் காட்டிப்
பதிஞானம் மலர்ச்சியுறச் செய்த போதே
பாடினா, நமசிவாய என்றெ டுத்தே.

நம்பன்த்தே சாட்சியாய் இருக்குந் செய்வ
ஞானத்தைக் கலைஞானம் உபர்த்த வேண்டின
செம்மையுற எழ்வினோ ந ம் திருத்த வேண்டும்
செருக்கு மதற் தீயைனோ அறுக்க வேண்டும்
வெம்மைதரும் தினுசொற்கள் தீய செயல்கள்
விடவேண்டும்; தியானத்தில் மலனு ஏசலுத்திடு
தம்மைத்தாம் மறந்துவிட இயலுமாகில்
தயாய் பதிஞானம் முகிழ்க்கும் என்பர்.

— மு மயில்வாகலம்

பக்தனைக் காப்பாற்றிய பரந்தாமன்

இதயபுரம் என்னும் ஊரில் கேவேசர் என்ற பூசாரி ஒருவர் இருந்தார். அவர் வயதாவர்.

அந்நார் மகாராஜாவின் இஷ்ட தெய்வமான பாலகிருஷ்ண கோவிலில் பூஷ செய்து வருவது அவர் வழக்கம்.

அவர் மௌயியம் பூசைமுறை எந்த விதிப்படியும் அமையாது. ஆனால் சிறந்த பக்தியுடையவர்.

மகாராஜா தனக்கு வசதியுள்ள காலங்களில் மட்டும் அக்கோவலூருகு வந்து வணங்குவார்.

இவ்வொரு நாள் பூசைமுடியிலும்பரவானாலுக்கு சாத்தும் மாலையை அப் பூசாரி தனது தலை முடியில் சுற்றி கொண்டு விட்டுக் குச்செல்வது வழக்கம்.

ஒருநாள் இரவு கோவிலில் பூசை முடிந்து கோவிலிலும் பூட்டும் சமயம் மகாராஜா கோவிலுக்கு வந்தார்.

சுவாமி தரிசனம் முடிக்குக் கொண்டு சுவாமியின் திருமுடியில் வைத்த பூ வேண்டும் என்று கேட்டார். தேவேசர் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டதும் பயந்து விட்டார்.

காரணம், கோவிலின் உள்ளே பூவோ, மாலையோ கிடையாது. இந்தக்கேதா ஒரு மாலைதான். அதுவும் தனது சிரசில் கற்றிவிட்டார்.

பூசாரி ஒடோடி, ஆயத்தின் மூலஸ்காஷத்திற்குக் கொண்டு, தனது தலையில் இருந்த பூமாலையைக் கூற்றி வெளியில் கொண்டு எந்து மகாராஜாவிடம் கொடுத்தார்.

மகாராஜா மிகவும் சந்தோஷமடைந்தார் பூமாலையைக் கண்ணில் ஒந்திக் கொண்டார்.

என்ன அதிரம் ! பூமாலையுடன் வெள்ளோத் தலைமுடி ஒன்றிருப்பதைக் கண்டார். உடனே மகாராஜாவுக்கு ஆச்சியமும் கோபமும் உண்டாயியது.

'எனின் பூசாரியாரே... எங்கள் பாலகிடங்களை கிழப்பருவம் அடைந்து விட்டாரா... ? தலைமுடிவெறுத்துப் போய் விட்டதே'...

— என்று பூசாரியாரை அதடியூசு. பூசாரி என்ன செய்வார்...? எந்தப் பதிலையும் சொல்ல முடியாமல் திடைத்தார்.

— உணர் —

'ஆம்... ஆம்... மகாராஜா... வெள்ளோயாக இருக்கிறது' என்றார்.

'சுரி... விஷந்ததும் வந்து பார்க்கிறேன் !!

— என்று சொல்லினிட்டுமகாராஜா அரசு மகிழ்க்குச் சென்றுவிட்டார்.

இரவு முழுவதும் பூசாரிக்கு ஒரே துக்கம். பாலக்கமீ' புரண்டு புரண்டு அழு தார். சமுந்திரு பார். அங்கும் இங்கும் நடப்பார். சென் திரும்தி வந்து பால்க்கண்டில் பாலப்பார்.

'கருணமொன், சுருளான் பாலகிருஷ்ணனின் தலை முடிகளை வெளிமொயான நறையீரா' என்று போய் கொல்லி விட்டேனே... நன்றைப்படிப்பட்ட பாவி'...

— என்று தன்கைத்தானே வொந்து கொண்டார் கடவுளே... என் கிருஷ்ணன் பால யெலுவன் சொருபமடையவானே அப்பிருமானை விகாரி படுத்தி விட்டேனே என்று மிகவும் வருந்தினார்.

மாராசா அதிகாரியிலேயே கோவிலுக்கு வந்தார். பூசாரியும் அங்கே பிராரங்கினை செய்து கொண்டு இருந்தார்.

மெதுவாகத் திருமையை நீங்கி பாலகிருஷ்ணனின் திருவுநாட்டைப் பார்த்தார். மகாராஜா கிருஷ்ணனின் திருமுடியீர் முழுவதும் வெள்ளோயாக மாறிவிடுங்கது. 'ஏதீர்மேசம் செய்திருக்கி யு' என்று பூசாரியை அடடியபடி மூலஸ்தானத்திற்குள் கெண்றார் மகாராஜா.

செறவர் பத்துப் பங்கிரெண்டு தலைமயிர்களைப் பிடிக்கினார் உடனே அந்த இடத்தில் இருந்து இரத்தம் வரத்தொடங்கி விட்டது பூசாரியும். மகாராஜாவும் இந்த அசிசயத்தைப் பார்த்து திகைத்து நினைவர்.

தன்னையே நர்பியிருக்கும் பக்தனைக் காக்கும் பெருட்டு பவான் எந்த குற்றதையும் தாபப் பர என்பதைக்கொட்டி நிவருன் பவலகிருஷ்ணன். *

கல்விலே கடவுள்

இல்லையென்பார் யார்?

ஆலயம் மிபு என்பது உவங்களாவிய சீடும். இந்துசமயம் இங்ஸ்டயத்தில் உவங்கள் நிலையல் உள்ளது. இச்சபையூறி பட்டுத் தலைஞர்விருந்து இந்து சமய சீடு பட்டுத் தலங்கள் முற்றிலும் மாறுவதை.

இது வெறும் வழிபாட்டுத் தலமாகமட்டும் இருக்கவில்லை. பண்டப்புள்ள அளித்திற்கும் சாரணம் வை இறைச்சதி பாதுகாப்பாகக் கொண்டுவந்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு கரு ஐலமாக ஆலயம் விளங்குகிறது.

இறைச்சதி இல்லாத இடத்தேயில்லை. எனினும், அது செயற்படும் ஒழுங்கு ஒன்று உடைவல்வா? எங்கும் பரவியுள்ள இறைச்சத்தியை ஒரு இடத்தல் தேவைக்கேற்பத் தேவ்கிப் பாதுகாத்து வைத்து, உயிர்ச்சுருக்கு அச்சக்தியினால் சிறந்த நன்மை கிடைக்கச் செய்வதே ஆலய அமைப்பின் நோக்கம் ஆகும்.

இறைச்சத்தை அளவிட்டு அறிவுதை விடுத்து தேவைக்கேற்ப ஏதோ ஒரு அளவில் அதை ஒரித்திற்குப் பாதுகாப்பாக வரவழைக்க முன்னோட்டி வழிகளை அறிந்திருந்தனர். குரிய ஒளியாசவும் என்றும் ஆலயத்தேயியாவும், மின்சாரமாகவும், அனுசக்தியாகவும் தெய்வீக சக்தி பல தோற்றங்களில் இருப்பதை அறிந்திருந்தனர்.

இவைள் அளித்தம் மனித ஜூட்டைய கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பலும் செயற்படுவதை நாம் காணகிறோம். இன்று கண்டூட்ட தேய்வமாக எல்லோருக்கும் வழிவளிப்பவர் குரிய

பாவான். எல்லோரையும் பயப்படச் செய்யும் சக்தியாளது மிஶரம். எந்தவித மனச்சோாஸ்தும் உடலுக்கும் மனத்திற்கும் ஊட்டமளிப்பது கட்டுப்பாடான ஒழியினுள்ள இசை.

எஸ். என் நடராஜன்

"ஒரை ஒவியெலாம் ஆலய்" — என்றாவுக்கரசர் கூறியபடி இறைவன் நாத வடிவினான். இறையே மாணிக்கவாசகரும் "நாதன்தான் வாழ்" — என்று கூறி ஆயோதிக்கின்றார். இங்கு நாதன் என்பது "நாத வடிவாக இருப்பவன்" எனப் பொருள்படும். "கய்ய என உள்ளத்துள் ஒங்காரமாய்நின்ற" என்று இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

மின்சக்தி மனிதனால் பல வழிகளாக உடைக்கப்படுகிறதை நாம் கறிவோம். இப்படி உடைக்கப்படுவதைத் தனிரூபமில் மின்சாரம் ஓராண்டுவே உடைகியோ இருந்தால் வருகிறது, இந்த மின்சுக்கு தோன்றுவதிலிருந்து அறிய முடிகிறது. மின்னவின் சார்த்து மின்சாரமாயிற்று,

குரிய ஒளியின் ஆற்றலைப்பற்றிக் கூறக் கேடவேயில்லை. இந்த சக்திகள் இறைச்சதி என உணர்ந்ததன் பயனுக் காவற்றை மக்களுக்கும் பயன்படுத்தவே ஆலயம் என்பது உருவாக்கப்பட்டது இந்து ஆலய நிர்மாணம், விக்கிரகங்களை உருவாக்குதல், கைவலை ஆயங்களில் நிலப்படுத்தல், அதன்பொருட்டு முன்னேடியான பலசெயல்கள் எவ்வாறு

சிறப் சாஸ்திரம், ஆலயம் வாஸ்து காஸ்திரம் என்பவற்றில் தொகுத்து வைத்துள்ளனர்.

முற்காலங்களில் கருங்கற்களால் கட்டப் பட்ட பல ஆலயங்கள் மிகப் பெருமையிடையிலை. சிறப், ஆகம நூல்களின் ஒழுங்குள்ளச் சிறப்படையிலே கோயல்கள் கட்டப்பட்டு யாமரிக்கப்பட்டதனுலேயே இவை இன்றும் சிறப்புடன் திற்கின்றன. விஞ்ஞானக் கோப்பாடுகள், உண்மைகள் பல இவ்வாலய அமைப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

இரு நசரத்தை நிர்மாணிக்க முற்படும் பொழுது முதலில் செய்யவேண்டிய செயல் கோயில் கட்டுவதற்காக பொருத்தமான இடத்தைத் தாங் தெரிவு செய்ய கோண்டும் என்பது சிறப் சாஸ்திரம் கூறும் உண்மை, ஏனைய நிமிம ஊர்கள் பற்றிப் பின்னால் தீர்மானிக்கப்படவேண்டும். அதுவும் ஆவாத்திற்கும் அதன் தொடர்புள்ள அப்சங்களுக்கும் இடையூறு ஏற்படாத வண்ணம் அபைய வேண்டும்.

இத்தகைய ஆலயத்தில் பொதுவாக நாம் கானுவது கருவறை என்பதும் காப்பக்கிருக்கும் (மூலஸ்தானம்). அதில் உள்ள (விசிரகங்கள்) தெள்வாத் திறவுநவங்கள், அத்துடன் ஆலயத்திற்குரிப் பெரியதொரு மணி, இம் மூன்றும் அத்திபாவசியமானவை.

இந்த விக்சிரகங்கள் கருங்கள் வினாலோ, செப்பு உலோட்டதாலோ, அபூர்வமாக மரத்திலைா செய்யப்பட்டு ஆலயத்தில் நிறவப் படுகின்றன. கல்வில் வடிக்கப்படும் திருவுருவங்கள் ஒன்றே இடத்தில் எடுக்க முடியாதபடி குறிப்பிட்ட ஆங்காலம் வரை இருக்கும் படி பிரதிஷ்டை செய்வதற்காலை. செம் பினுல் செய்யப்படுவதை உற்சவமூர்த்திகள் என அழைக்கப்படும். அவைகள் அடிக்கடி ஆலய வீழாவின்போது இடம் மாற்றியோ, செளியில் எடுத்துச் செல்வதோ வாதிபாக இடப்பக்காக ஆக்கப்பட்டுவர. இதில் பொதிந்துள்ள உண்மைகளைக் காங்கபோம்.

மௌயப்பிரதீகங்களில் நின்றுவளைஞ்சு ஒன்றி எழுப்பிது எதிரொலி கேட்கின்றது. கல்விக்

இயல்பு ஒன்றியமானது அது ஒன்றியீப் பிரதீப வலிக்கும். ஓவிக்கதன்மையைப் பெரிதுபடித் தொட்டும், இதைத் தாங்களும் ஆக்க நதநை வத்தை அறிந்தே உருவாக்கப்பட்டன. ஓவியமையன் இறையணை ஒன்றியீப் பிரதீபக்கும் ஓவிக்கதன்மையைப் பெரிது படுத்திக் கொட்டும் இசைச்தூண்களும் இந்த தத்துவத்தை அறிந்தே உருவாக்கப்பட்டன. ஓவியமையன் இறையணை ஒவியீப் பிரதீபக்கும் உருவாப்படுத்தப்படுகிறது ஓவியீப் பிரதீபக்கும் இந்த உருவங்களில் இந்த உருவங்களில் இருந்து சுக்கியை செரிக்குது நிறைக்கு ஆலயங்களில் உருப்படுகின்றது. கும்பாயி மாதங்களில் இந்த செய்கை மிக முக்கியமானதொன்றுக்கும்.

கல்லெத்தகைபோ விடாாச தாங்க
ரொநாஸ்வரின் கேட்குமையாதம். கால்பாலக
கிள் மாறுபடும் நாகமாபுகடயா. எனவே
(21 ஆக்கப்பக்கம் பார்க்க)

புராதன இந்துக்கல்வி

மரபின் தொடக்கமாக வேதங்களும் கொள்ளப்படுகின்றது வ முடிச்சுமுறை கல்வி முறை பற்றிய பல்வேறு தகவல்கள் வேதங்களிலிருந்து கிடைக்கப் பெறுகின்றன. வேதம் வலியுறுத்தும் உட்பொருள் 'சுறிதல்' ஆகும்.

காஷ்டங்கட மேத்தலும், பயிர்வளம் பெருங்கலும் வேதங்களைப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளாக அமைந்தன. பயிர்வளம் பெருக்கும் நடவடிக்கை பெளதி சுகுமார் மாற்றியமைக்கும் மனித முயற்சிகளை பீம் படுத்தியது. இந்திலீயில் அறிவு என்பது மேம்பாடு கொண்ட பொருள் என்பது ஓரும் வேதத்துடன் அறிய பட்டது. இந்திலீயில் ஜனமிக் நோக்குக் கல்வியின் தலையாய் நோக்காக விளங்கியது.

- சபா ஜெபராஷா

வேதங்களுள் இள பழங்குபது இருக்கு வேதமாகும். இது உப்புவிதங்கள் எடைபடும் துதிப் பாக்களின் தொகுதிபாகும் இவற்றிலே வேதங்கள் நீதி தேவர்+ன் பேற்றப்படுகின்றனர். அவர்களுக்குரிய சடங்கு முறை களும் அங்கே குறித்து ஏரக்கப்படுகின்றன. காற்றும், மழையும் வெப்பமும், நீரும், பயிர்வளம் சிறந்து மேலோங்கத் துணை புத்தன. அவற்றைக் கடவுளர்களுடன் துணைத்துத் துதி பாடும் மரபு வேதாவத்திலே நிலவியது.

யசர், சாம, அதர்வண வேதங்களில் ஓரும் படிமஸர்ச்சி கொண்ட அறிவின் தொகுதிகளும் கலைகளும் காணப்படுகின்றன. மேம்பட்ட அறிவினான் என அழைக்கப்பட்டனர் அவர்களோ கல்வி வழி ஒரும் கப்பட்டனர் அறிவினான் என அழைக்கலாயினர். இதை நிரம்பிய வாய் ஆசு, சிக்காயினர்.

மொழிப்பாக்கள் வர யிலா கப் போதனை நிற்கும்தது.

சமயமும் கல்வியும் - 3

குரு - சிட மரபில் அறிவு வாய்வொழி வாயிலாக ஊடு கடத்தப்பட்டது. அதாவது குரு கூறுவதைத் திரும்பக் கூறி மனனம் செய்தல் வேண்டும். செவிப்புவானுடாகக் கற்றுக்கூற முதன்மை பெற்றிருந்கமைபால் துகிப்பாக்களை செப்பமாக உச்சரிப்பதில் ஆழ்த்த கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

இந்திலீயிலிருந்து கல்விச் செயற்பாடுகள் ஓரும் படிமஸர்ச்சி கொண்ட சிறக்கு மிப்பு என்ற பண்புடுமேலாங்கத் தொடங்கியது தொடக்காலத்திற் பஸ்வேறு சடங்கு முறை குருவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டன பின்னர் ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட கோவி+ஞூக்+முரிய சிறப்பான கல்வியைப் பெற்றவர்களே அவற்றை மேற்கொள்ளும் நிலை தோன்றிப்பது. சமூக வளர்ச்சியிலும், கல்வி வளர்ச்சியிலும் இவ்வாரூக்கச் சிறக்கும் இயல்புப் பண்புகள் தொன்றுதல் தவிர்க்க முடியாததாகும்.

கற்பித்தவிலே கட்டுலன் முதன்மை பெறத் தொடங்க உரைநடை வளர்வாயிற்று. வேதங்களுடன் இணைத் திராமணங்கள் உரைநடையில் எழுப்பெற்றன தொடக்கால உரைநடை இசை தழுவிய உரைநடையாகவே அமைந்தது. தருக்கு முறையாகக் கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு இசைப் பாடல்களிலும் பார்ச்க உரைநடையே கூடிய வலுவுள்ளதாக அமைந்தது.

வேதச்களைத் தொடர்ந்து உபநிடதங்கள் வளர்ச்சியடைந்தன. உற்பத்தி முறைமைகள்

குரு சிஷ்டியக் கல்வி

காரணமாக உழைப்பு இருக்கும் அமையத்

தொடங்கியது.

உபநியங்கம்

பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபட்டோர் உடலு மூழ்ப்பை வழங்கினர். உளம் கார்ந்த உழைப்பை வழங்கின்யார் ரிஷி ஸாக்ஷி என்கினர் உளம் கார்ந்த உழைப்புடன் நியாமான கல்வி இணைந்து கொண்டது. இந்தினையிற் கல்வி மேம்பாட்டைந்த பொருளாயிற்று. ‘கல்வியே மூலான கண்’ என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது ஏற்றவின் ஆரம்பம் ‘பூநயனம்’ எனப்படும் சடங்காக அமைந்தது.

சமூகம் மேலும் மேலும் சிக்கலடைந்து வளர்ச்சியடையத் தொடங்க அறிவும் சிக்கவான் தொகுதியாகப் படி஗லர்ச்சி கொண்டது. இலக்கியம், இலக்கணம், தத்துவம், தருக்கசீயல், மருத்துவம், சட்டம் பான்றகலைகள் வளர்ச்சியடைந்தன. பெருக்கெடு, தஅறிவுப் பாபபோடு இந்துப் பல்கலைக்கழகங்களும் விருத்தியடையலாயின. காசி,

அபோத்தி, நதியா, பிரயாகை போன்ற இடங்களிற் பண்டைய இடதுப் பல்கலைக்கழகங்கள் இயங்கின.

கல்வி முடி சிலாத் செயல்முறை என உணரப்பட்டது. பலவேறு கற்கிதகல் பாயங்கள் அங்கு பயன்படுத்தப்பட்டன விழுவிடைமுறை, விரிவுகர முறை விவாதம், பஸ்மறைப்பயிருசி முதலியலை அங்கு சிறந்து விளங்கின. வல்விச்சு தலையாய் நோக்மூன்மீக் நோக்காக அமைந்தது கல்வியும் நல்லவ முக்கமூம் ஒன்றிக்கைப்பட்ட ஒலக்நோக்கு இரண்டாம் பட்சானதாகக் கருதப்பட்டமைக்கு முறகுறிப்பிட்ட உடல் கார் உழைப்பு உளம்சார் உழைப்பு என்ப ஏற்றுகிடையே காணப்பெற்ற ஏற்றத் தாழ்வை பிரதான கரணமாயிற்று.

உளத்தூய்க்கை மேன்காம் வொங்கடக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது மெய்ப்பொருள்காணல் அறிவின் உண்ணத் தோக்காக விளங்கியது.

(22 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

இவங்கையில் இங்குள்ள குரு பரம்பரைக் கெல்லாம் மூல முதல்வராகத் திசம்பவர் கடையிற் சுவாமிகள், முன்பின் அறியப்படா மல் இன்றைக்கு மூன்று தலைமுறைகளுக்கு முன்னர் யாழிப்பாணத்திற்கு அறிமுகமான வர் கடையிற் சுவாமிகள். அவர் அவதரித்த ஊர், பெற்றேர், குலம், கோத்திரம், அவர் களால் இவருக்குச் சூட்டப்பட்ட நாமம் ஒன்றுமே இதுவரையில் தெரியாது. மகானிகள் தமது வாழ்க்கையில் உலகத் தொடர்புடைய பகுதியைப் பிறருக்குச் சொல்லுவது வழக்கமில்லை. அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் அப்பாகம் இறந்துபட்ட ஒன்றாகும். ஈழத்தில் வாழ்ந்த புத்தபெருமானுடைய வரவும் தோற்றமும் சிங்கள மக்களுடைய அகவாழில் பெரியதொரு மாற்றத்தை உண்டாக்கி யதுபோல் - ஈழத்துச் சித்தராகிய கடையிற் சுவாமிகள் வரவும் தமிழ் மக்களிடையே பல யோசியர், ஞானியரை உருவாக்கி பெரியதொரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியதில் வியப்பில்லை.

'ஐதிக் கடைநாதன்' என ஆரா அப்புட னும், 'கடையிற் குருநாதன்' என்றும், 'கடையான்' என்றும் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அல்லும் பகலும் சொல்லிப் பரவும் கடையிற் சுவாமிகளின் தரிசனத்தால், திருநோக்கால், பரிசுத்தால், ஏச்சினால், பேச்சினால், உபதேசத்தால், தீட்சையால் நற்கியடைந்தோர் தொங்க சொல்லிலடங்காது. சுவாமிகள் நடந்து சென்ற இடத்துத் தெருப்புமுதியை வாரித் தமது உடலில் பூசிக்கொண்டவரும், அவர் சுருட்டுப் பற்றமுபோது துப்பும் எச்சில் நம்மேற் படுமாறு நின்று பலனடைந்தவரும் பலராவர்.

கடையிற் சுவாமிகளின் புகைப்படம் எவராலும் எடுக்கப்படவில்லை. இப்போது பலரிடம் இருக்கும்படங்கள் ஓவியக்கலைஞரான ஒரு பக்தரால் வரையப்பட்டதாகும் கடையிற் சுவாமிகளைக் கண்டவர்கள் அவரின் தெய்வீகத் தன்மையை அருமையாகக் கூறியுள்ளார்கள்.

பொன்வள்ளும் எவ்வண்ணம் அவ்வள்ளும் பொலிந்த அழுத் திருமேனி,

ஆற்கால அடிக்கு மேற்பட்ட அழுத் திருமேனியில் அதையும் திருக்கரங்கள்.

அழுதொழுகும் கணகள்.

நீண்ட கூரிய மூங்கு அழுகிய கணங்கள்.

கடையும் பரட்டையுமான தலை.

தோளில் கருநிறச் சால்லவ.

கச்சத்திலே நரைத்த குடை.

அரையிலேயே உயர்த்திக் கட்டிய வேட்டி.

மெதுவானநடை: மழலைமாழி. கண்டவரை வசீகரிக்கும் திருக்கோலம்.

சுருட்டுப் புகைத்தாலும் மணமில்லாத திருவாய்

அவர்மீது பதிகம் பாடிய பக்தர் ஒருவர் அவரது திருக்கோலத்தையும் உடையையும்,

ம. சிவபோகங்ந்தரம்

'பெரியகடைநாதன் பித்தன் திருக்கோலம் கரியவர்ணச்சிலை தரித்தோலெனச் சால்லவ' -என்று வரவிகின்றார்.

கடையிற் சுவாமிகள் தென்விந்தி யானி ஹஸ்ள் பெங்களூரில் ஒரு நீதிவானுக இருந்த வரசள். ஒரு கொலை வழக்கில் குற்றவாளிக் குத் தூக்குத்தங்கட்சீ விதிக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. யூரிமார்ஸன் ஏகமனதாகக் குற்றவாளியைக் கொள்க்காரணனானத் தீர்ப்புக் கூறினார். நீதிவானின் உள்ளம் கொலைக்காரணிக் குற்றவாளியைக் கர்த்து கொள்ளவில்லை. மனச்சாட்சி நீதிவானின் மனத்தை உறுத்தியது. நீதிவானுக்கு மறித்துணர் தோன்றியது. இவனார் நானார்? இவனுக்குத் தூக்குத் தங்கட்சீ விதிக்க நானார்? என்ற விசாரணை எழுந்துவிட்டது. இதன் விளைவு நீதிவான் உத்தியோகத்திற்கு முழுக் குப்போட்டு நானார், என்றுள்ளம் ஆர்? ஞானங்கள் ஆர்? என்ற வினாக்களுக்கு விடைகாண குருவருளாநாடி குருவருளி பெற்று முத்தியானந்தர் என்ற தீட்சநாமத்துடை விள்ளமுத்தாரம் காட்சி கொடுத்தது.

ஒன்று தலை முறைகளுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணம் கண்ட கடையிற்சுவாமிகள்

சுமநாட்டவரான வைரமுத்துச் செட்டி யார் தமிழ்நாட்டிலே தலையாத்திலை செய்த போது தற்செயலாக முத்தியானத்தரைத் தரி சிக்க நேர்ந்தது. சுவாமிகளின் திருவருள் விலாசத்தால் சர்க்கப்பட்டார். நாம் சுவாமிகளுக்கு ஆட்டப்படலவேண்டுமென்ற உள்ளக் கிடக்கையோடு சுவாமிகளை அழுகினார். அவரைக் கண்ட மாத்திரத்தே சுவாமிகள் “நீ இங்கு வரவேண்டாம். நான் அங்கு வருகிறேன்” - என்று அநுஸ்பிரிந்தார். செட்டியார் பெருந்தயக்கத்துடன் சுவாமிகள்பால் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்து வெற்றுடலாம் மெண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்தார்.

ஆருநாள் வெள்ளிக்கிழமையன்று, செட்டியார் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலுக்குச் சென்று வழிபட்டுக்கொண்டிருந்தார். தமனு குருநாதனைத் தமக்குத் தந்துவிடலவேண்டுமென்பது அன்று அவர்களும் உருக்கமான வேண்டுகோள். வழிபாடு முடிந்தது ஒரு நாளும் இல்லாத செட்டியார் வீடு திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறார். இதற்கிடையில் செட்டியார் நல்லூர்க்கந்தனீடும் சென்றவேண்டும் விட்டிற்கு ஓரடியார் சென்றார். அடியாரைக் கண்டதும் செட்டியாரின் மனைவி அவரைத் தொழுது அழுதன்னுமாறு அலமுத்தார். அடியாரும் அதற்கு உடன்பட்டு அழுதனைப் புகுந்து “அம்மா இன்னுமொரு இல்லோடு” - என்றார் ஏன்? என்ற பேச்சின்றி அம்மையாரும் அவ்வாறே செப்பு இரண்டிலையும் படைக்கு முடிந்ததும் முடியாததுமாக இருக்கவேயில், செட்டியார் விட்டிற்கள் நுழைந்தார். நுழைந்தவர் தன் குருநாதனைக்கண்டு ஆளந்தக்கண்ணீர் கொரிந்து அவரடியில் விழ்ந்து வளைங்கி அவராண்டுபெற்று அவரருகில் அமர்ந்து அழுதுகொண்டார். செட்டியார் கும்பிட்ட பயசீக் கூயோடே கண்டுகொண்டார். இதுவே கடையிற்சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணமங்களில் கால் வைத்த முதற்செய்தி.

கடையிற் சுவாமிகள் சகல சம்பிரதாயங்களுக்கும் சங்கற்ப விழற்பங்களுக்கும் அப்பாற பட்டவர். அனுசரணையிலுள்ள விதிவிலக்கு

(21 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

முருகனின் கடுமை

பத்துமலை முருங்கு திருக்கோவிலில் தெப்புச்சத் திருவிழா யிசு வியரிசனயாக நடந்து கொண்டிருந்தது ஆறுடி. ஏழடி நீள செடில் கலையும், ஆயிரக்கணக்கான செடில்களையும் தன் உடம்பில் ஏற்றி மாபெரும் காகம் போன்ற காவடியினைச் சுமந்து வந்த பல்லாயிரக்கணக்கான இளைஞர்களும், பால்காவடி எடுத்து வந்த பெண்பகதர்களும், சீஸ இளைஞர் கள்னியரும் - அவர்கட்டுத் தலையாக வந்த குடும்பங்களுமாக லட்சம்பேருக்கு மேல் திருக்குப்பக்கிப் பரவசத்திலாழ்ந்து பத்துமலையே பக்கிமண்டி கம் கிட்டது. எவ்வாறு இடங்களிலும் குஸ்றின் மீது குலாவும் குமரன் ஏனோ மலே சியாவில் குண்றுள் அமர்ந்திருக்கும் சுற்கோவிலில் இருந்து கோலோச்சிகிறான்.

நான் காவடி புகைப்படங்களை வண்ணப் பிரதிக்காக்கி விற்கும் சினப்பெண்ணாருகே... அவனது குடை நிறவிலிருந்தேன். காவடி எடுத்து முடித்த ஓர் இளைஞரும் அவரது சுற்றத்தினாலும், அச்செப்ப பெண்ணாடன் கலத்தது விட்டுப் போனார்கள். நான் அவர்களைப் பார்த்துவிட்டுப் பேசாமலிருந்தேன். அச்செப்ப பெண் என்னைப் பார்த்து,

'அன்றி இந்தப் பையன் இரண்டு வருசத்துக்கு முந்தி சாகக் கிடந்து பிழைத்தவன் முருங்கதான்' காப்பற்றினார்... என்றான். 'அடபடியா? என்ன நடந்தது?' என்றேன். தனது வியாபார முழுமுரத்தில் அவள் சுற்றுத் தூரம் தன்னி மரநிழலில் இருந்த அவர்களைச் சொல்கை மூலம் நான் வருவதாகக் கூறி, என்னை அங்கு போகும்படி கூறினான். எனக்குத் தயக்கமாக இருந்தது ஆனால் அங்கிருந்த வயதான அம்மாள் என்னை அங்குடன் வரப்பெற்றான்.

'வாங்கம்மா இருங்க. பசியாறினீர்களா? இந்தாங்க ஒரு பால்கோத்தா' என ஒரு

பெட்டியைத் தந்தனர். மலேசியாத் தமிழர்கள், வாருங்கள், இருங்கள், பசியாறினீர்களா என்று எவ்வரையும் வரவேற்று உபசரிப்பது அவர்கள் பண்பு. அதன் பின்புதான் மற்ற உரையாடங்கள் நான் அவர்களிடம் நெருங்கிப் பழக அவர்கள் வரவேற்பே காரணமாயிற்று.

'எங்க இருந்து வந்திங்க கோவாலம்பூரா?'*

'ஆமாம்... பத்து திக்கிலிருந்து. நீங்கீ?'*

'நாங்க ஈப்போ... வருசாவருசம் வருவோம்.'

'தம்பிக்கு நேரித்தியா?' என்று அவர்களை ஞெப்ப பார்த்தேன். அவனுக்கு இருபத்து நாங்கு வயகிருக்கும். வாட்டசாட்டமாக வளர்ந்து மிக அழகாய் இருந்தான். புன்முறுவலுடன் 'ஆமாம் அன்றி...' இது இரண்டாலும் வருஷம் என்றான். அவனது தாய் 'முருகா' எனப் பத்துமலையைப் பார்த்துக்கண்ணிருக்கதார். 'என்னம்மா நடந்தது... எத்தனை மைல் தன்னி வந்திருக்கிறீங்க... ஏதாவது காரணம் இருக்குமே'

N இராஜம் புஷ்பவனம்

*'இந்த முருங்கு தனம்மா என மாண்பைக்குத் தந்தான்' என்றவர், தலைப்பற்றிக் கூறத் தொடங்கினார்.

* ஈப்போவில் பெரும்பான்மையாக வாழும் தமிழர்கள் முருகப்பக்கி உடையவர்களே. அவர்களில் பஸ் சார்தியாகக் கடனை புரிந்த கறுப்பையா தம்பதிக்கட்கு பல காலம் பிள்ளை இல்லாதபடியால் பத்துமலை முருங்கு நேர்ந்து பெற்றவன் செந்தில். அவனுக்குப் பிறகு பல தமிழ், தங்கையர் கிடைத்தார். செந்தில் நன்கு படித்து முடித்து தந்தை

உதவியினால் பதினெட்டு வயதிலேயே வேலை யும் பெற்றார். அவனுக்காக அவன் தந்தை விஸையர்ந்த வெல்லோ கார் ஒன்றை வாய்க் கிக் கொடுத்திருந்தார்.

செந்தில் தனது லீவி நாட்களில் நண்பர் கருடன் அதிலேறி தூரத்து இடங்கட்டு எல்லாம் போய் வருவான். அவனது தோழிகள் மைதிலி, ரேக்கா என இருவரும் அவன்மூடு எப்போதும்சுற்றுவர். இருவரும் அவனிடத்தில் அன்பு செலுத்தினர். கிட்டத் தட்ட இருவருக்கும் பதினெட்டு, பத்தொப்பைது வயது தானிருக்கும். மெல்லிய அழகிய பெண்கள். செந்தில் அங்கைப்பெற இருவரும் பெட்டி யிட்டு பழகினர் எங்பது எல்லாருக்கும் தெரியும் செந்தில் வீட்டிலும் இதனை புரிததும், படமும் படாமலும் கறப்பையா எச் சரி ததார். செந்தில் செல்லமாக வளர்ந்தபடியால் அவனைக்கடிந்து சொல்ல அவர் மனம் இடந்தருவதில்லை.

செந்தில் ஒரு நாள் தனது தாயாரிடம் போர்ட் பெற்றிக் என்னும் துறைமுகநகர் போய் வருவதாகச் சொன்னான். அது சென்பெருநாள் காலமாதலால் நீண்ட விடுமுறை யும் அவனுக்கு கிடைத்தது. எனவே தாயார் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

அவன் தன் நண்பர்கள் சுகு, ரவி இருவரோடும் மைதிலி, ரேக்காவுடலும் புறப்பட்டான். தாய்க்கு அவன் புறப்பட்டது ஏனோ மனதில் கல்கையாகத்தான் இருந்தது அவன் யெல்லோகாடி அதாவது அவனது பெரிய கார் ஆவறையும் ஏற்றி சுப்போவினிருந்து புறப்பட்டது. கோலாலம்பூர் வந்து ஒரு நண்பர் வீட்டில் விருந்துவிட்டு பின் சிரமபான் சென்று தங்கி போர்ட் பெற்றிக் கொண்டு அங்கு இருநாள் தங்கி பின் இருட்டும் சமயம் சிரமபான்வரும் வழியில் அந்த எதிர்பார்சத் தீவிரமாக நடந்தது. கெஸ்ட் பாட்டு களில் மனதைச் செலுத்தி ஆடிப்பாடி வந்த வர்கட்டு திடீரென கார் பிழையாகி, பக்கத்து பாரிய மரத்தை இடித்து நொறுங்கிய பின் தான் ஏதோ தெரிந்தது. அதற்கு வீத அவர்கள் மயங்கி விட்டனர். பின்னால் வந்த

கார்க்காரர்கள் அவர்களை வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு போன்தோடு அடையாளக்காட் எல்லாம் பார்த்து செந்திலின் தந்தைக்கு போன் பண்ணினார்கள். செந்தில் தந்தை, தாய், மாமன் என்ற உறவினர் பதறி ஓடினார்கள். அங்கு மைதிலியும் ரேக்காவும் மரணமடைந்திருந்தனர். மற்றவர்கள் பலத்த காயம் அடைந்தனர். நாட்கள் செல்ல முவரும் உடல் தேறி தங்கன வீடு சேர்ந்தனர்.

இரு நிலைக் கதை

இதன் பின் செந்தில் முன்பொல கலகலப் பாக இல்லை அவனது மனக்கலலைதான் காரணம் என்று பெற்றேர் அவன் மனச்சேலை தபடி நடந்தனர்... ஆனால் செந்தில் உடம்பு வரவர இளைத்து மெலித்தது. சாப்பாடும் செல்லவில்லை வெறித்த விழிச்சுடன் வானத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பான்.

இவளைப்பற்றி கவலைகொண்ட பெற்றேர் இந்தியாவினிருந்து வந்த பிரபல சோதிடரை அனுகினார்கள். அவர் இவனுக்கு இருபுத்தொரு வயக்கு மேல் சாதகம் கிடையாது. கண்டம் தப்பவேண்டும். அவனது கண்டத்தை கந்தனே தபடுவிப்பான் எனக்கூறி பத்துமைச் சூருகள் கோவிலில் போய் தங்குமாறு கூறி அர்.

அவர்கள் தமது உறவினர் பலருடன் பத்துமலை வந்தனர். அது திருச்சிமாக் காலமல்லவென்றாலும் மக்கள் கூட்டம் வழமை போவிருந்தது. இன்று தங்கிய அந்த மரத்தடியில் தங்கினர். அவனது நண்பர்கள் சுகு-ரவி இருவரும் அவர்கள் குடும்பமுடன் அங்கு வந்திருந்தனர்.

சுரி, மலைக்குச் சோன்னாம்— என கறுப்பையா எழும்பினார். எல்லா ரும் முருகா என்றபடி அவரைத் தொடர திடீரென செந்தில் ஆவேசம் வந்ததுபோல கையை உயர்த்திப் பிடித்தான். அவன் கால் நிலத்தில் படாதது போல படிக்கட்டுகளில் ஏறியது அவன்வானத்

(23ஆம் பக்கம் பார்க்க)

சமரச உணர்வு பலவீனத்தின் விளைவன்று; மெய்யறிவின் விளைவா!?

கொள்வீ:- சர்வ மதமும் கம்மதம் என்ற போக்கில் இந்துக்கள் செல்லும்போது நம் மிடம் உறுதியான கொள்ளை இல்லை என்றும், பலவீனத்தால் அவசிதம் சொல்வதாக வழி பிறமகத்தவர்கள் நினைக்கின்றார்கள். எம்முடன் வாதிட்ட பிறமகத்தினர் இப்படிச் சொல்கின்றார்கள். உண்மையில் இந்துமதம் பலவீனமானதா?

பகில்:- வெவ்வேறு நாடுகளில் மக்கள் வெவ்வேறு விதமான உணவுகளை உண்கின்றனர். அவ்வணவுகள் எல்லாம் உடலுக்கு புதியதியளித்து வருகின்றன. விதவிதமான உணவுகளை உலகில் அமைந்திருப்பது முற்றிலும் அவசியமானது. ஏனெனில் ஒருவனுக்கு ஒத்துக்கொள்ளும் உணவு மற்றவனுக்கு ஒத்துக்கொள்ளும் என்று சொல்லுமுடியாது. யாருக்கு எந்த உணவு ஒத்துக்கொள்ளுகின்றதோ அதை அவன் உண்ணலாம்.

நல்லூரான்

ஆனால் தான் உண்ணும் உணவு மட்டும் தான் புஷ்டிதரும் உணவு ஏனையவை வாழ்க்கைக்கு உதவமாட்டா என்று கருதுபவர் உண்மையை அறிந்தவர்கள் அல்லர்.

மத்தைப் பற்றிப் பொறுத்து உண்மையும் அதுவே. கடவுள் கிருபை கூர்ந்து விதவிதமான மதங்களை வெவ்வேறு மகாச்சாரியர்கள் மூலம் உலகத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ளார். ஒரு மதத்தை அனுஸ்திப்பதன் மூலம் மனி தன் மேஜையடைத்து வருகின்றான் என்பதுதான் அடிப்படைக் கோட்பாடு. மனிதன் மேஜையடை

வதற்கு உதவும் மார்க்கங்கள் எல்லாம் நல்ல மதங்களோயாம்.

இதை இந்துக்கள் பஸ்லாயிரம் ஆண்டுகளாக அறிந்திருக்கிறார்கள். நூல்களில் மிகப் பழைய நூல்கிய ரிக் பேகத்தில் இட்கோட்டாடபாடுகள் பறப்பட்டிருக்கிறது இத்தகைய சமரச உணர்வில் இந்துக்கள் கால பூர்வ மூற்றிவந்துள்ளார்கள். ஒரு மதம் பெரியது மற்றங் சிரியது என்று அவர்களும் அறி வுடையோர் வாதிறுவதில்லை.

★ ஐயந்தெளிதல் ★

சமரச உணர்வு பலவீனத்தின் விளைவு அன்று அது மெய்யறிவின் விளைவாம். கடவுளின் பெருங் திட்டத்தைப்பற்றி ரீய உண்மையை அறிந்து கொள்ளாதவர்கள் பேஷந்தியவாறு பேசிக்கொண்டிருக்கட்டும் இந்துஷ்டத்தில் பிறந்து வளர்ந்து வருபவர்கள் தஸ்ராடையூர்ந்த சோக்கத்திலிருந்து எவர் பேச்சைக்கேட்டும் பிசுக் கேவண்டிய அவசியமில்லை.

கோள்வீ: சிலாரியங்கள் இனிது நடைபெறவும். தொடர்ந்து நன்கு நடைபெறவும் சபமுகர்த்தம் பார்த்துச் செய்யப்படுகிறது. அக்காரியம் சபமுகர்த்தநோத்தில் நிறைவேறுவதும் உண்டு சற்றத் தவறி நடைபெற்று விடுவதம் உண்டு. நற்குமங்களைச் செய்வதற்கு சபநேரம் பார்க்கவேண்டுமா?

பகில்:- விடுகட்டுதல், குடிபுக்கல், மணம், புரிதல், தீர்த்த யாத்திரை போதல் இவை

சமரச...

போன்ற அசாதாரணமான விசேஷ கருமங்க ஞாகுச் சபமுகூர்த்தங்களை நாடுவது நலம் ஆற்றுவ சபமுகூர்த்தத்தில் செய்யும் கர்மங்கள் அனைத்தும் யெற்றிச்சுருமாகவோ நலம் தருபவையாகவோ அமைந்துவிடும் என்று உறுதி கூறுமுடியாது. நல்ல நெரத்தில் ஆதிகம் ஒரளவு நல்லவினைக்குச் சுகாயம் செய்கிறது. ஆனால் நல்லநெரத்தையிட மேலாண்து நல்ல மனப்பான்மையும் நல்ல செயலும் ஆதலால், மனி தன் எங்கருமத்தைக் கெய்தாலும் அதை எந்த நேரத்தில் கெய்கிறுன் என்பதைப் பொருள் படுத்தாது—எனவே என்னைத்துடன் கெய்கிறுன் என்பதையே கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் நேர்மையான முறையில் வழிக்கை நடத்துகின்றவர்கள் கணப்பொரும் தும் காலத்தை விழபோக்காது நற்பாரியத் தைக் கெய்துகொண்டுவருவார்கள், சுறுசுறுப் பாதுத் தமக்கு ஏற்பட்ட கடமையைக் கெய்துகொடுக்கிறுப்பவர்கள், ஆகிய இத்தகைய கர்ம வீரர்களுக்கு நல்லகாலம்—கெட்டகாலம் ஆகியவைகளைப்பற்றி எண்ணிப் பார்க்க நேரமில்லை, முறைபாகத் தம் டட்டைகளை அவர்கள் கெய்துகொண்டு போகின்றனர். நல்ல வாழ்வு வழிவர்களுக்கு எல்லா நேரங்களும் நல்ல நேரங்கள் என்ற முடிவு கட்டாயம் தீவிரமாக விளைபாற்றுகின்றவர்கள் காலத்தைக்கருத்திற் கொள்ளவேண்டியதில்லை.

இறைவன் இல்லையா?

இரவு நேரத்தில் ஆசாயத்தில் நட்சத் திரங்களைக் காண்கிறோம். பகலில் அவை செதிவிதில்லை—அதனால் வாளில் நட்சத் திரம் இல்லை என்று சொல்லலாமா? அஞ்ஞானத்தினால் உன்னால் இறைவினைக் காண முயவில்லை என்றால், அதற்காக இவற்றைக் கொள்வதில்லை என்று சொல்லமுடியுமா?

—ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர்

மன்று...

(17ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கஞ்சிகெல்லாம் அவர் தாழே விதிசிலக்காகக் கிடிக்கின்துள்ளார்கள். மது மாயிசம் போன்ற வற்றையும் விலக்காது ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள். இது அனுசாரமென்று சுயாயிசீனை எட்டால்சிறு இழந்தாரும் உளர். கவாயிகள் மது மாயிசம் உட்டெங்கள்டமையும் ஏஜன்போர் மது மாயிசம் உட்டெங்கள்ளுதலும் பேரளவில் ஒன்று. தன்மையளவில் வெவ்வேறு. பற்றற்ற நிலையில் வாழ்ந்த கவாயினாக்கு மரக்கிறியும் ஒன்று மாயிசமும் ஒன்றே கள்ளுக்கு கழுத்துக்கூடும் ஒன்றே புலால் சுலையைப் பற்றுகின்ற பற்றே கரு நீர்ச்சுவையைப் பற்றுகின்ற பற்றே அங்கிலீசு கவாயினின் உணவு விழுப்பம் எமது நியாயித் தலுக்கு அப்பாற்பட்டது. இப் பேருண்மையைக் கவாயிகள் பொதுமக்களுக்கு உணர்த்திய சம்பவம் இது.

கவாயின் அன்பர்கள் இல்லங்களில் அழுது கெய்வது வழக்கம். அவர் செல்லுமிடம் அடியார்களும் பிறருமாக பலர் அவரைத் தொடர்ந்து செல்வார்கள். விருந்தளிப்போர் அவர் மனங்கீசு ஜூது வேண்டிய படியல்லாம் ஆகங்கிப்படைத்து அவர்களை மகழிவிப்பார்கள். உணவுப் பிரிபர்கள் சிலர் இறக்கீசு சாதகமாகக் கொண்டு சில நாட்களாகச் சுவாயிலான பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள் ஒருநாள் கவாயிகள் உணவு வேண்டக்கு ஒரு வீட்டை நோக்கிச் செல்லவையில் உணவுப் பிரிபர்கள் பலர் அவரைத் தொடர்ந்து வந்தனர். வழியிலே மேழுகு உருக்கிக் கொண்டிருந்த ஒருவனிடம் கவாயின் திடீரெனக்கையை நீட்டினார். அவன் தடுமாற்றமடைத்து உருக்கிக் கொண்டிருக்கும் மெழுகில் ஒரு அகப்பை அள்ளி அவர் கையில் கூற்றிவிட்டான். பின்தொடர்ந்தவர்கள் மெள்ள மெள்ள பின்வாங்கினார்கள். கவாயிகள் திரும்பினின்று எல்லோரும் காண அதைக் குடித்துவிட்டு ‘வாருங்களேன், வாங்கிக் குடியுங்களேன்’ எனச் சப்தமிட்டார்கள். பின்வாங்கியவர்கள் திரும்பியும் பார்க்காமல் ஓரே ஒட்டமாக ஓடிவிட்டார்கள்.

(15 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஞானயோகம், பச்தியோகம், கர்மயோகம், ராஜயோகம் என்ற வழிகளிலே கல்விபெறும் உபாயங்கள் இந்துசமயக் கல்வி நெறியிற் கூறபடுகின்றன.

குருதலம்

இந்துமரபிலே தோன்றிய கல்வி நிறுவன அமைப்புக்களுள் ஒன்று கூகு குருதலம் விளங்கி யது. மாணுக்கள் குருவுடன் கூட வாழ்ந்து, குருவுக்குப் பலவரைகளிலும் தொண்டு செய்து சுற்றல் குருகுலக் கல்வியின் சிறப்புப் பண்பாகும். மாணவன்று வரலாற்றைக் கேட்ட

இருக்க வேண்டும் புலன் அடக்கம் கல்வி பெறுவதற்குரிய முன்னேற்பாடாகக் கருதப் பட்டமைக்குக் காரணமான உள் நிலமாலிய சமூக அமைப்பின் செல்வச் செழியீபு ஒரே சிரானதாக அமையவில்லை. வானம் பெய்த தலாலும், வரட்சியாலும் காலத்துக்குக் காலம் பஞ்சம் தோன்றின. இந்நிலையில் உணவைக் கட்டுப்படுத்தி இசைவாக்கம் செய்து வாழப் பழக்கத்தும் கல்விச் செயல் முறையின் பணியாக அமைந்தது.

பகுத்துண்டு வாழ்தல், எளி மை, பிற குக்கு உதவுதல், பயணக்குதல் சேவை

இதன் அடுத்த கட்டவளர்ச்சியில் கலைகளுக்குரிய உண்ணத்தை ஆண்மிகப் பணியாக மலர்ச்சி கொண்டது. அருவங்களை உருவங்களை அருவங்களை கலை செயற்பாடுகள் இந்துசமயக் கல்வி வளர்ச்சியோடு இணைந்து கொண்டன; அதாவது, தெரியாதவற்றைத் தெரிந்ததன் வழியாக நோக்குதலும், தெரிந்தவற்றின் மறைபொருள்களை ஆழ்ந்து தேடுதலுமான கல்விச் செயற்பாடுகள் அங்கே காணப்பெற்றன.

தற்கால பின்னர் தகுதிகளுடு அவளை மாணவனுக் குரு ஏற்றுக் கொள்வார். உணவுப் பொருள்கள், தாவியங்கள், ‘சமிததுக்கள்’ எனப்படும். சிறுவிறகுகள் என்பவற்றை மாணவர் குருவுக்குக் காலிக்கையாக வழங்குவார்.

நீர் அன்றுதல், தாவியங்களைக் குற்ற தல், பசுவிளங்களை மேய்த்தல், தயிர் கடைதல், சமையலுக்கு உதவுதல் போன்ற பல வேறு பணி களை மேற்கொள்ளும்பொழுது சமூக இசைவாக்கத்துக்கான அறுபவப்பணி களை மாணவர் பெற முடிந்தது. கீழ்ப்படிந்து பொருந்திவழுப் பழக்குதல், பாரம்பரியமான நிலமானிய சமூக அமைப்பின் கல்வி இலக்கு சஞ்சள் தலையாயதாக விளங்கியது கல்வி யென்பது பெறுமளவிற் கருத்தேற்றமாகவே அமைந்தது.

குரு கூறுவதை அப்படியே உள்ளாங்கும் திறனே விருத்தி செய்யப்பட்டது. மாணவர் சித்திரப் பதுமை போன்று குருவின் முன்

செய்தல், என்ற பண்பு கூலை மேற்கூரிய வாழ்க்கைப் பின் புலத்திலே சமய நெறி வழிப்புத்தலாயிற்று தான் செய்ய முடியாத நெறி பிறர்செய்யும் வண்ணம் வற்புறுத்த வாகாது என்பதும், தானே வழிந்து காட்ட வேண்டும் என முன் மொழிவதும், இந்துசமயக் கல்வியில் இடம் பெற்றன.

இந்துசமயக்கல்வி இசை நடனம், சிறப்பும் என்ற கலைத்துறை மோடும் இணைந்து வரலாயிற்று உடலசைவுகளும், மனத்தை ஒரு முகப்படுத்தலும், பொருந்த பத்திக்குரிய அடிப்படைத்திறங்களாக விளங்கின, உளம் சார்ந்த உழைப்பின் பேம்பாடு உற்பத்தி முறை மோடு இணைந்திருந்த கலைப்பண்புகளைப் பிரித்தெடுத்தது. கலை மேம்பாடு உள்பேம்பாடாகக் காட்டப்பட்டது.

(தொடரும்)

(19ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி) தெப்பார்த்தவாறு கூச்சவிட்டபடியே ஈகளை உயர்த்தி தாவித் தாவி ஏறினான். இவர்கள் ஈகளால் அவணைப் பிடிக்க முடிய வில்லை. இறுதியில்... கோவிலுக்குள் போன தும் முருகன் சன்னதியுன் வேற்ற மரம் போல் விழுந்து உணர்வு மயங்கினான் அர்ச்சர்... அவனுகே வந்து விழுப்பிட்டு தீர்க்க தம் பருக்கி பயப்பட வேண்டாம்' என்று போனார்.

செந்தில் பெற்றேர் உற வோர் கவலை யோடு இருந்தனார் செந்தில் மெல்ல கண் விழித்தான். தன்னைச் சுற்றி கூட்டமொன்று இருப்பது கண்டு. வெட்டிக் கடாரென எழும்பி உடுப்பைத் தீருத்தினான் பின் அனைவரும் முருக்கை கும்பிட்ட பின் கிழீ வந்தனர்.

கறுப்பையா தன் மகன் தலையைத் தடவி மெல்லக் கேட்டார்.

'என்னப்பா ... நடந்தது' என்று

'அப்பா!' என்றவன் சுற்றுதேரம் தேம்பி அழுதான் எந்த நேரமும் மைதிலியும் ரேக் க வும் வெள்ளோச்சேலை கட்டி, துக்கியில் வெள்ளோப்பு குடி, தன்னிருபக்கமும் இருந்து கண்ணை கூப்பிட்டபடியே இருப்பார்கள் அவன் சாப்பிடும்போதும் அவர்கள் பறித்துண்பார்களாம்.

அவன்தன் அறையில் படுத்தால் இருவரும் பக்கத்தில் வந்திருப்பார்களாம். அவர்களின் தொல்லை அவனுக்கு தாங்க முடிய வில்லை சொல்லவும் முடியவில்லை. தன்னை அவர்கள் கூட்டிக்கொண்டு போகப் போவது உறுதி என்று புரிந்து வாண்டான். சோதிடர் சொல்ல இருபத்தொரு வயது எப்போது முயிமோ அன்று தானும் சரிவென நினைத்தான். அவ்வயது முயய இரண்டு நாட்கள் இருக்கு முன்பே பத்துமலை முருங்குள் ஆலயம் வந்து விட்டனர்.

கறுப்பையா கோவில் போவோம் என்று எழும்ப, அப்பெண்களின் வென்னுடை காற்றில் மிதக்க அவணை இருபக்கமும் தூக்கவந்தது போவிருந்ததாம் அவன் வீரிட்டலற அவணைக்கு ஒரு பெரிய தங்கவேல் வந்ததும்,

அவன் அதனைப் பற்றியதும், அது அவனை கோவிலிற்குள் தூக்கிச் சென்றதாம் பெண்கள் இருவரும் அவணைப் பற்றிப் பிடிக்க வரு வயில் வேல் ஒன்னிலிசைதாம். பெண்கள் வீரிட்டு ஓடிவராம். வேல் கோவிலிற்குள் கொண்டு விழுத்தியதும், மயில் தோனை ஒன்று தண்மீது தடவிப் போன உணர்வு. என்ற பிழித் தகம் புதிய தெம்பாயிருந்ததாம். அந்தப் பெண்கள் இப்போ கண்களுக்குத் தெரிய வில்லையாம்.

அதன்பேர் தைப்பூம் வந்தால் அங்கிருந்து வந்து காவடி எடுப்பானாம். அது இரண்டாம் வருசமாம். அதன் பின் உடம்பு தேவியதும், கொழில் முயற்சியில் வெற்றி எல்லாம் பெற்றான் வருசா வருசம் கைப்பூசம் வந்து காவடி எடுத்துக் கூடும்பமே நன்றி செலுத்த விரும்பியுள்ளனர்.

கறுப்பையாவும் கோவாஸ்பூர் செந்து வருகிறேன் தன் மைத்தனர் மகனைச் சிறுமணம் பேசி விட்டார். அதனால் இன்னும் சிறிது நாளில் செந்தார் முருங்குவயத்தில் அவனுக்குத் திருப்பணம் செய்யப் போகிறாம் நல்ல இனிய உறவினர்களுடன் கல்வுப்பார் சிறித்தபடி நிற்கும் கறுப்பையா தன் மகனை பெருமிதழுடன் பார்த்து விடை பெற்றுச் சென்றார். கட்டாயம் திருமணத்திற்கு வருவேன் என்று என்னிலாச கார்ட் கொடுத்தேன்.

அவர்கள் போன்னேன் மலையைப் பார்த்தேன். பச்சைப் பசைவென்று கண்ணோக் கவர்ந்தது. முருகா பெரிப் நடைம் நடத்திவிட்டு ஒன்றும் தெரியாத சின்னப் பின்னோ மாதிரி குக்குறுள் குடி கொண்டதேன் ஒ ஹே... குளிர் என்று...? என நினைத்தபடி மீண்டும் அந்தச் செம்பவளச் செல்வாயின் சிரிப்பைக் காண பத்துவீடுப் பார்த்துமலை முருங்கோவில் படினில் ஏறி வென். என்னேநூறு பல சின குடும்பங்களும் முருங்கோவிலுடைபடி வந்தன முருங்கோவிலை எங்கும் வியாபித்து மினிர்கின்ற ஒளியை அவன் ஆன் பார்க்கால தானே உணரமுடியும்!

கல்லிலே..

(13 ஆம் பக்கத் தொடரச்சி)

இறைவன் உருவை வடித்தெடுக்க கள்ளிப் பரிசோதித்தே தெரிந்தெடுக்க வேண்டும் கல் வரலான விக்கிரகங்களை வைக்கும் பீடமும் (இருப்பிடம்) கல்லினாலாது, பீடத்திற்கும் விக்கிரகத்திற்கும் இடையில் மதிப்பு மிகக் கலோ கங்களும் இரத்தினங்களும், இறைச்சத்திக்குரிய மூல இபந்திரத்தகடும் வைக்கப்படுகின்றன. பீடமும் விக்கிரகமும் வேறுபடாதபடி சில இரசாயனச் கலவைகளால் பூசப்பட்டு ஒன்று படுத்தப்படுகின்றன.

யிட்டில் அம்மி, ஆட்டுக்கல் இவற்றை நாம் உபயோகிப்பது கல்லி விருந்து பெறும் ஜீவ சக்தி - சிலாசத்தைப் - பெறும் நோக்கத்துடனேயே என்று துணிந்து கூறலாம் முற்காலத்தில் ஆலயங்களின் அணித்துப் பகுதிகளும் கல்லைக் கொண்டே அமைக்கப்பட்டன.

தெய்வீக சக்தி பூமியிலிருந்தும் விக்கிரகத் திலிருந்தும் இணைந்து இயங்குகின்றது கல் விக்கிரகத்தில் பிரணவ நாதம் எப்பொழுதும் ஓலிபதைற்காகவே இயத்திரத்தகடு வைக்கப்படுகின்றது. அர்ச்சனை செய்யும்போது ஒத்தப்படும் மந்திரசக்தி விக்கிரகத்திலுள் பிரசிபனிக்கப்பட்டு எங்கும் ஒனிஅலைகளாகப் பரவுகிறது. பூஜை காலங்களில் மணி அடிப்பதன்தத்துவமும் பிரணவ நாதமாகிய ஒங்காரம் எங்கும் பரவி மக்களை ஈர்ப்பதற்காகவே ஏற்பட்டது.

கல் விக்கிரகங்களுக்கு பலபொருட்களைக் கொண்டு அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றது. தேங், தயிர், இளநீர், பழங்கள் இவைகள் விக்கிரகத்தில் பட்டு அதில் நுண்ணிய இரசாயனம் மற்றங்கள் உண்டாகின்றன. அபிஷேகம் செய்யப்படும் பொருள்களுடன் அதிகமான பொருள்கள் கலந்து விடுகின்றன. இவை எமது உடலுக்கும் உயிருக்கும், உள்ளத்திற்கும் வலிமையைக் கொடுப்பவை. அவைகளை அருந்துவது சிலாசத்தையும் சேர்த்து அருந்துவதாகும். வைத்தியத்துறையிலும் சிலாசத்து பெரிதும் மதிக்கப்படும்,

ஆறுபடைத்தலங்களில் ஒன்றுன் பழனியில் உள்ள முருகப் பெருமானின் உருவம் “நவபாஷாணம்” எனப்படும் உயரிய கல்லி னல் உருவாக்கப்பட்டது எனப்படுகின்றது. அந்த விக்கிரகத்திற்கு அபிஷேகம் செய்யப்படும் பொருள்கள் எவ்வளவு காலமானாலும் பழுதாவதில்லை என்பது உலகநித்த விஷயம்.

வீட்டில் அம்மி, ஆட்டுக்கல் இவற்றை நாம் உபயோகிப்பது சிலாத்தைப் பெறும் நோக்கத்துடனேயே என்று துணிந்து கூறலாம் முற்காலத்தில் ஆலயங்களின் அணித்துப் பகுதிகளும் கல்லைக் கொண்டே அமைக்கப்பட்டன.

கல்லானது உங்ணாத்தையும், வெயிளையும் விவரவில் கிரகித்துக்கொள்ளும்தன்மை யுடையது அபிஷேகத்தின் மூலம் குளிர்ந்த நிலையும் கற்பூர தீப சூரத்தி மூலம் உங்ண நிலையும் மாறி மாறிப் பூஜை காலங்களில் நடைபெறுகின்றன. இறைச்சக்தி வெளிப்பட்டு இயங்கி எங்களுக்கு நன்மை ஏற்படவே இவை நடைபெறுகின்றன. வேதம் ஒதுதல் திரு முறை ஒதுதல், இவைகள் எல்லாம் ஒழிவடிவிலான இறைச்சியைப் பிரதிபலிக்கச் செய்து நன்மை பெறுவதற்கேயாகும்.

ஆலயங்களில் இசைக்கருவிகள் (சுங் கு, நாதஸ்வரம், மத்தளம், பூரி, தாளம், முரசம்) என்பன இசைக்கப்படுவதும் இங்கு நோக்கற்பாலது. ஒவிவடிவினான இறைவனது. சக்தியை (ஒங்கார நாதத்தை) இசையின் மூலம் இணைத்துப் பிரதிபலிக்கச் செய்வதே இங்கு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஆலயங்களில் விக்கிரகங்கள் கல்லினுலேயே உருவாக்கப்படுவதற்கான இக்காரணங்கள் இந்து சமயப்பாட்டின் உயர்கலையும் விளக்குகின்றன. இந்துசமயம் ஒன்றமட்டுமே இத்தகைய பெருமையுடையது எனக்கூறுவது மிகயாகாது.

ஞானக் குழந்தை

ஞான சம்பந்தர்

சிவமணம் கமமும் கமமும்
சிவலீலை வணங்கும் சிவபாதர்
சிவவிடம் பக்தி உடையவரே
திருமணம் கொஷ்ட பகவதியார்
அவளிடம் வேண்டி அழித்தவே
ஆண்மகன் வந்து பிறந்தனனே
உவகையில் அவர்கள் மகிழ்ந்திடவே
உதவிடச் சிவலூம் வந்தனனே.

முன்று வயதுக் குழந்தைக்கு
மோகம் சிவனில் இருந்ததுவே
அன்று தந்தை யுடன்கோயில்
அழுது கொண்டு சென்றதுவே
சென்ற உடனே சிவபாதர்
தீர்த்தம் ஆடக் குளத்திற்கு
சென்றார் குழந்தை கரையிருத்திச்
சிறிது நேரம் நீராட

நீங்கீல் முழிகிக் குளித்திடவே
நிகழ்ந்த தறியா குழந்தையது
நேரில் தந்தையைக் காணுது
நீங்கீடு குரவில் அழுதுவே
பாரின் மாதா சிவலூடனே
பக்கம் தொன்றி நின்றனனே
பேரின் பப்பால் கிண்ணத்தில்
பெற்றுக் குழந்தைக் கூட்டினனே.

ஞானப் பாலீ உண்டவுடன்
ஞானம் பெற்றது குழந்தையுமே
ஆனந் தத்தால் அழுகைவிட
அம்மை அப்பர் மறைந்தாரே
போன தந்தை வந்தங்கு
புதல்வன் வாயில் பால்கண்டு
ஈனம் இப்பால் யார்தந்தார்
எனவே விளவி அதட்டினரே:

தோணி அப்பர் கோயிலதைச்
சுட்டிக் காட்டி எந்தாஞ்சம்
பேணிக் காத்து அருள்புரியும்
பெம்மான் பிரம புரத்தீசன்
வாணி யோடு வந்திங்கு
வழக்கி னாரே பாலென்று
ஆணித் தரமாய்ப் பாடிடவே
ஆவ லோடு அணைத்தாரே.

ஞானப் பாலீ உண்டதினால்
ஞானம் பெற்றார் சம்பந்தர்
ஆன முகிறு வயதினிலே
ஆற்ற லோடு தேவாரம்
கானம் இசைக்கும் வன்கடப்போல்
கருத்தில் இனிக்கப் பாடினரே
ஞானப் பிறவித் துண்பங்கள்
ஒழிய வழியே காட்டினரே.

வ. யோகாநந்தவிவம்

உறவி...

(7 ஆம் பகுதி தொடர்ச்சி)

சந்திரன் ஏதோ செல்வதற்காக சாரதா வின் முகத்தைப் பார்த்தான்.

அவன் கண்களில் இருந்து நீர் வழிந்தோடு கொண்டிருந்தது. அவன் வாய் அழிவில்லை. உள்ளம் ரத்தக்கண்ணர் வடக்கிறது. மெளன்மாக வீதியை வெறிந்து நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் அவன் கண்களில் இருந்து வழிந்தோடும் கண்ணேரக்கண்டு பதறி போனால் சந்திரன்.

அவனுடைய உள்ளம் அதைக்கண்டு உருகியது.

அழாதே சாரதா. நாங்க பின்னையைப் பெற்றெடுத்து வளர்ப்பம். உன் முகத்தில் சிரிப்பைத்தனிர் அழுகையை நான் பார்க்கக் கூடாது. உவ்வளவு கஷ்டப்பட்டாவது நான் பின்னைகளை வளர்ப்பன். ஒவர்க்கை செய்தாவது, வெளிநாடு சென்று கல்விவேலை செய்தாவது நான் உழைப்பன். கவனியை விடு. நான் கேட்டதையே மறந்திடு - என்று உணர்க்கியுடன் சொன்னால்.

வழிந்தோடிய கண்ணேரத் துடுத்துவிட்டு மெளன்மாக இருந்தான்.

அவன் மனதில் பெரும் போராட்டம் நிகழ்ந்து கொண்டு இருந்தது. கணவன் கேட்டபடி கருவை அழிப்பதா அல்லது பெற்று வளர்ப்பதா. அவனால் ஒரு முடிவுக்கு வர முடியவில்லை.

கணவன் சொன்ன வார்த்தைகள் அவன் நினைவுக்கு வந்தன." துன்பக்கமையால் அவன் உடலும் உள்ளமும் தளர," தாயே ஈஸ்வரி என்ற சோதனையம்மா" என்று அவன் உள்ளம் உருகியது.

பள்ளில் இருந்து இறக்கி வீடு வரும்வரை மெளன்மாக வந்தான். சேற்கை அடைந்ததும், முன்னுக்குப்போய் சேற்கைத் திறந்து உள்ளுக்குக் காலடி வைக்கும்போது, "நின்க சொன்னபடியே அழித்துவிடுவா?" - என்று

சொன்னவன் திரும்பியும் பார்க்காது ஒட்டமும் நடையாக வீடு நோக்கிப் போனால்ஸூ

சாரதாவின் செயலைக்கண்டு மலைத்துப் போய் அவன் போவதையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இப்படியான முடிவு எடுக்குமுன் அவன் எவ்வளவு வேதனையும் துன்பமும் அடைந்திருப்பான் என என்னிய பொழுது அவன் நெஞ்சுக் கருவியது.

அடுத்தநாள் இருவரும் டாக்டரிடம் போனார்கள். டாக்டர் தேவகி கிங்கப்பூரில் இருந்து வந்து அந்த ஊரிலேயே நிரந்தரமாகக் குடியேறி தொழில் நடத்துபவர். சைராசியான டாக்டர் எவ்வப் பெயச் எடுத்தவர்.

சந்திரனும் சாரதாவும் போன்போது அங்கு பலர் காத்திருந்தனர். தனினமயில் கைதக்கவேண்டும் என்றதற்காக, கடைசியர்க்கப் போனார்கள்.

இவர்களுடைய பிரச்சனையை மிகப் பொறுமையாகக் கேட்ட தேவகி "ஒரு உயிரைக் காப்பாற்றுவதுதான் டாக்டரின் கடமையே நீர்" அழிப்பதலே" என்றால். தொடர்ந்து 'இறைவனால் படைக்கும் உயிரை அழிக்க யானுக்கும் வரிமையில்லை. அப்படி அழிப்பது மகாபாயம். இதனை எந்தச் சமயமும் அனுமதிக்காது" - என்றால்.

எதுவித உணர்க்கியும் இங்ரி அவன் கொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த சாரதா வின் கண்கள் அறைக்கவரில் மாட்டப்பட்டி அந்த படத்தில் நிலைகுத்தி நின்றன. அவனுக்குப் பெரும் வியங்கும் அதிர்க்கியுமாக இருந்தது. தன் தாயாரின் படம் எப்படி, ஏன் இங்கு வந்தது? அவன் பார்ப்பதைப் பார்த்த சந்திரனும் அப்படத்தைப் பார்த்தான். அவனுக்கும் பெரும் ஆச்சரியமாக இருந்தது;

இவர்கள் இருவரும் கவரீக் மாட்டப்பட்டிருக்கும் படத்தையே உற்ற நோக்குவதை அவதானித்த தேவகி "அது எனது அம்மா, சிங்கபூரிலேயே காலமாகிவிட்டார். அதன் பின்பு நான் இங்கே வந்துவிட்டேன்" - சாரதா தேவகி சொன்ன வார்த்தை கீள்க் கேட்டதும்,

மெளனமசக தேவகியின் முகத்தையே பார் நிறவ்வணம் இருந்தான்.

“எனு யோகிக்கிறீங்கி”-என்றால் தேவகி

“உங்கள் அம்மாவின் பெயர் அமிர்தம் மாதானே”-என்றால்.

தேவகிக்கு விபப்பாய் இருந்தது. “உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்”-என்றால்.

“அவவுக்கு ஒரு தங்கை இருக்கல்லுமே” ராஜுக்கா என்று பெயர்”-என்றால் சாரதா.

“உங்களுமதான், பெரிய புதிர் எல்லாம் போடுறீங்களோ. அம்மாவும் ராஜும்மாவும் இரண்டிலிருந்துகொள். அம்மா பெற்றோர் விருப்பத்திற்கு மாருக கல்யாணம் செய்ததைவு அவனை ஒதுக்கிவிட்டபார்கள். அம்மாவும் அப்பாவும் சிங்கப்பூர் போய்விட்டார்கள். நான் அங்கேயே பிறந்து வளர்ந்தேன். எனக்கு வேறு சகோதரங்கள் இல்லை; அம்மா இதற்கதும் இங்கே வந்தேன். இந்தத் தொழிலுக்கு என்னை அர்ப்பணித்து விட்டேன்”-என்றால். தொடர்ந்து . “ராஜும்மாவை தெரியுமா?” - என்று கேட்டான்.

சாரதா தேவகியையே கண் இழுமிக்காலு ஒரு கணம் பார்த்தான். பின்பு “என் அம்மா தான் ராஜும்மா”-என்றால்;

இதைக்கேட்ட தேவகி உடனே எழும்பி விட்டாள். சாரதாவைவையே வைத்த கணவில் காமல் பார்த்தான். பின் அவன் அருடில் வந்து அவன் தலையை செல்லமாக வருடியபடி “நீ என் தங்கை, நீ என் தங்கை”-என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூறினான். “உறவு சீரால்ல ஒரு வரும் இல்லையென் என்னி வருந்தினேன். நீ என் தங்கையல்லவா”-என்று சொல்லி மகிழ்ந்தான்.

தேவகியின் பாசப்பிணைப்பால் தினுத்த சாரதாவில் கண்கள் பலித்தன.

“என் அழுகிறோம்”-என்றால் தேவகி

“இந்த முழுறு நாட்களும் கவனியாக கண்ணர். இன்று ஆனந்தத்தில் கண்ணர் வடிக்கிறோம்”-என்றால். ☆

1. சோம சிவராத்திரி

எந்த மாதத்திலேனும் சோமவாரத் தில் (திங்கட்கிழமை) சதுர்த்தி அல்லது அமாவாசை முழுநாளும் நிற்பி ஜும், அல்லது நாலாவது சாமம் வரை நிற்பி ஜும். அது சோமசிவராத்திரி எனப்படும். இதற்கு யோகசிவராத்திரி என்ற சிறப்புப் பெயரும் உண்டு. மற்றைய சிவராத்திரிகளை விட கோடி மடங்கு பலன் தர வல்லது.

2. நீந்திய சிவராத்திரி

பக்னிரண்டு மாதங்களிலும் வரும் பூர்வபக்க, அமரபக்க சதுர்த்தத்திலித்திக்கி வரும் நாட்களில் அனுட்டிக்கப்படுவது. ஆனாலுக்கு இருபத்து நான்கு தாட்கள் வருவது.

3. பக்த சிவராத்திரி

ஈதமாத அமரபக்க பிரதமை முதல் 13 திங்களிலும் ஒரு வேளை உணவு கொண்டு 14 ம் நாள் வரும் சதுர்த்த திதி தினங்கில் உயவாசம் இருந்து அனுட்டிப்பது.

4. மாத சிவராத்திரி

இது ஒவ்வொருமாதமும் வரும். பூர்வ பக்க அமரபக்க காலங்களில், வேறு திதிகளில் வருவது. இதை அனுட்டிப்பவர்கள் அதிக பயணப் பெறுவார்கள் என்றும் சிவாகம நூல்கள் கூறுகின்றன.

5. மகா சிவராத்திரி

இது மாதி மாத கிருஷ்ணபட்ச (அமரபக்கம்) சதுர்த்ததியன்று வருவது (கிருஷ்ணபட்சம் அல்லது அமரபக்கம் : தேய்ப்பிறை, பூரணையின் பின்பு வரும் நாட்கள். பூர்வபக்கம் ; வளர் அமாவாசையின் பின்பு நாட்கள்)

திருமதி அ. மகேந்மணி

மாசி மாத

நோவ்டு காக்கும் நலம்

மகளிர் கண்ணேட்டம்

மிகத்துவம் மிக்க இந்த விரதத்தை முறைப்படி அனுட்டிப்பவர்களுடைய இருப்பதியொரு சந்ததியில் இருப்பவர்களும் நன்மை பெறுவார்கள் என சொல்லப்படுகிறது.

இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்போர் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் மூன்றும் அமைந்த சிவத் தலங்களுக்கு சென்று நான்கு சாமங்களிலும் வணங்கி அபிஷேகம், அர்ச்சனை புரிந்து மறு நாள் தீர்த்தமாடி இயன்றவரை அண்ணதான் செய்தல் வேண்டும்.

மேலும் குரியன், முருகப்பெருமான், மன மதன், இயமன், இந்திரன், ஏந்திரன், அக்கினி, குபேரன் முதலானானாரும் இவ் விரதத்தை அனுட்டித்து வரங்கள் பெற்றுர்கள் எனக் கூறப்படுகின்றது.

இவ் விரதத்தை இக்கால நிலைமையை நினைக்க வெட்டமும், துக்கமுமாய் உள்ளது. குளிங்கப்போப் சேறுபூசம்நிலைமையாக மாறி

விட்டது. சிவராத்திரி விழிப்பு என்று சொல்லி சினிமா படக்காட்சியும், சிட்டாட்டம் விளையாடியும், வீடுகளிலும் ஏன், சில கோவில்களில் கூடநான்கு சாமமும் படக்காட்சியுமாக இந்தப் புனிதநாளை கண்ணில்திருத்துக் கழித்து வீடுகிறார்கள். சிவராத்திரி விரதத்தின் உட்கருத்தை யறியாது இப்படியான வரிகளில் அவப்பொழுதாக கழிப்பதால் ஒருவித பலனும் கிடையாதென்பதை நாம் நன்குணர்தல் வேண்டும்.

ஆகவே, பெறுதற்குரிய அருமையான மனிதப் பிறவியைடைந்த நாம் இவ்விரதத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களையுணர்ந்து அனுட்டித்து அதன் பயனைப் பெற முயலவேண்டும். பாலர் முதல் வயோதிபர் வரை யாவரும் அனுட்டிக்கத்தக்க விரதமிது.

இவ்விரதத்தை அனுட்டித்தால் கோடி பாவங்களைப் போக்கும். சகல சம்பத்தும் பெரும். முத்தியஜடை விரும்புவோர் இவ்விரதம் ஓன்றினையே முறையாக அனுட்டித்தால் போதும் [இராஜேஸ்வரி சிவயோகசந்தரம் (கைதடி)] ★

வீவிதிக் காலங்களில் சூதாகியமையும் மிக மூலம் சிறப்புமிக்க சமயமாக தொன்மை வாய்ந்த தாக அமைந்திருப்பதை சிந்துவெளியில் கிடைக்கப் பெற்ற தொல்பொருள்களிலிருந்து நாம் ஊகித்தறி யலாம். சிவவழியாடுதொடர்ந்து மக்களிடையே நிலை பெற்றதற்கு ஆதாரமாக வைத்திருக்கிய பாலான் கங்கி கைகள், பிராமணங்கள், ஆரணியகங்கள் ஆகியவற்றிலும் கவேதால்திருப்பநிடத்திலிருந்தும் கிடைக்கப்பெற்ற சாலைகள் உறுதி செய்கின்றன. இத் சிவவழியாடு மிகவும் சிறப்புப் பெற்றிருந்ததை இதிகாச புராணங்கள் கூறும் வீரங்களிலிருந்து அறியத்தக்கதாக உள்ளது. இறைவனது அட்டவிரட்டனங்களை

மாசி மாதத்தில் வரும் முக்கிய நோன்பு கள் இரண்டு. அவை மாசி சிவராத்திரியும், மாசி மக்மும் ஆகும்.

இரண்டு நோன்புகளையும் அனுஷ்டித்த ஞானக்கதிர் வாசகர்களில், நான்கு குடும்பப் பெண்கள் தாம் அனுபவித்த அருள் நலத்தை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

நோன்பு தந்த நலம் குறித்து ஞானக்கதிர் வாசகர்களின் அனுபவம் மாதாந்த அம்சமாக வெளிவரும்.

பேட்டி கண்டவர்: செல்ஸி. கலோஸனு ராமச்சந்திரா

மட்டுமன்றி சிவவழிபாட்டின் சிறப்பையும் நாம் தெளிவுற அறியலாம்.

என் போதும், தெய்வங்களது சிறப்பு தினங்களிலும் உணவின்றி இருத்தல் முக்கிய அம்சமாக கொள்ளப்படவாயிற்று.

சிவராத்திரியீன் போது இரவு முழுவதும் விழித்திருந்து உணவற்றவனுக் கூழ்ந்த திபா எத்தில்கடுபட்டிருக்கவேண்டுமென்பதை சிவாகமங்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றன'. விரதத் திசை மகிழ்ச்சி செய்யாமலே வழிபாடு செய்த வேடங்கள் முற்றியை அடைந்தானென்றால், அதனால் சிறப்பை அடைந்த சகலரும் பல விதமான நலங்களைப் பெற்று உயர்நிலை எய்துவர் என்பதில் எதுவித ஜயமுயில்லை.

(திருமதி சரோஜா சர்வேஸ்வர ஜயர், 98, செட்டித்தெரு, நல்லூர், மாநிலபாணம்.)

மாசி மாதத்திற்கு மெருகு ஊட்டுவது மாசி மக்கத்தினமாகும். மாசி மாதத்தில் வரும் பொருள் என்கின்ற இல்லை விரதம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது அதாவது, உலக மாதா அவதரித்த தினமே இத்தினமாகும்.

இத்தினமே மாசி மக்மாரும் என பூரா ணங்கள் கூறுகின்றன.

(32 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

சிவவழிபாட்டின் சிறப்பைச்சமாக சிவ வீரதங்கள் அடைகின்றன. பொதுவாக, வீரதங்களும் சொல் ஆணை, கட்டளை, வீருப்பம் போன்ற அடிப்படைக்கருத்தில் அமைக்கிறுப்பினும், அசதி நிலையில் வழிபடும் தெய்வங்களுக்கு அருகே உணவின்றி அமர்ந்திருக்கிறவே உபவாசம் எனும் சொல் குறித்து நின்றது. வழிபடும் நிலையில் உணவின்றி இருத்தல் உபவாசம் என்ற ரீதியில் குறித்தவர் விற்று, ஆகவே, ஆலயங்களின் திருச்சிராக்க

(3 ம் பக்கத் தொடரச்சி)

மும், அரக்கரையும் மனிதரையும் படைத்து அவை சிறந்து பெருகும்படி செய்தார். இந் திரணை வானுலக ஆட்சியில் நியமித்தார்; நிக்குப் பாலகர்களை அவர்களுடைய பதனில் இருத்தினார். 'நான் நித்திரை செய்யும் பொழுது உலகங்களும், உயிர்த் தொகையும் ஒடுங்கும். பின்னர் யான் எழும்பொழுது யாவும் எழும். ஆகையால், இவையைன்றதிற் திற்கும் நானே தஞ்சம். என்னையவ்வாது வேறு கடவுள் இல்லை' - என்ற துணிவட்டஞும், பெருமித்ததுடனும் உலகங்கள் முழுவதையும் உற்று நோக்கினார்.

அப்பொழுது, மேகவர்ணக் கடவுளாகிய திருமால் உலக ஆக்கத்திற்கும், அழிவிற்கும் தானே காரணம் என்ற அகந்ததயுடன் துயில் புரிவதைக் கண்ட பிரமதேவர், அவருடைய மார்பில் அடித்துத் 'துயில்கிண்றவன் யாரடா' - என இறுமாப்புடன் கேட்டார். 'என்னைத் தெரியவில்லையா? உனது தந்தை நான், இந்த உலகங்களும், உயிர்களும் ஏனைய பிறவும் என்னுல் தான் நிலைபெற்றுள்ளன. என்பதை அறிந்தில்லோ நீ?' - என மனதயுடன் கூறி னார்.

முகப்பு சித்திர விளக்கம்

தனக்குள் செருக்கடைந்த பிரமனும், திருமாலும், 'யாமே பிரமம், யாமே பிரமம்' - என வாதாடிக் கொடிய போரைச் செய்தனர். அவர்கள் செய்த போரின் போது பிரயோகிக் கப்பட்ட படைக்கலங்களின் வெப்பம் தாங்காமையாகி, உயிர்கள் துங்பமுற்றன. உலகங்கள் எரிந்தன. உயிர்களின் துண்பத்தைப் போக்கத் திருவளவுகொண்ட சிவபிரான், இருவருக்கும் இடையில் ஒரு ஜோதி வடிவாகத் தோன்றினார். பிரமனும், திருமாலும் செல்வதறியாது திறப்பது திறக்கத் திறந்து பொழுது 'இந்த ஜோதியின் அடியையும் முடியையும் கண்ட வரே உயர்ந்தவர்' - என்று வின்னில் இருந்து ஒரு குரல் எழுந்தது.

இந்த ஜோதியின் 'அடியை யான் தேடுவேன்' - என்று கறிய திருமால் பன்றியாக உருவும் எடுத்து மன்னுள் புதுந்தார். அன்றைப் பட்சியாக உருவும் எடுத்த பிரமா

'முடியை யான் தேடுவேன்' - என்று வின்னில் புதுந்தார். பல காலம் தேடிய இருவரும் அடியையும், முடியையும் கானது, களைப்பும், சளிப்பும் அடைந்து, தம்மைவிட மேலான தொன்று உண்டு என உணர்ந்து, அகந்தத நீங்கிச் சிவபிரானைத் துதித்தனர்.

இருவரின் முன் ஜோதியாகத் தோன்றிய சிவபிரான் ஜோதியின் உள்ளே தன் உருவைக் காட்டி அளவும்; பிரமனும், திருமாலும் செருக்கு நிங்கித் துதித்து வணக்கிப் பூசித்தனர். ஜோதியினுள்ளே பிரமனும் திருமாலும் சிவபிரானைத் தரிசித்துப் பூசித்த நேரமே இலிங்கோற்பவ காலம்.

அவர்கள் வேஷ்டுதல் செய்து நிற்ப ஜோதியுருவைச் சுருக்கி, குறுகி ஒரு மகிழ்யாகக் காட்சியளித்தார் சிவமூர்த்தி. இன்று சிவ விங்க உருவாகக் கண்ணுக்குப் புலப்படும் அந்த மஸி, 'திருவண்ணுமஸி' என்னும் சிவஸ் தலத்துக்கு அருகில் உள்ளது.

ஊரும் திருவண்ணுமஸி, சிவஸ்தலத்தின் பெயரும் திருவண்ணுமஸி, அங்கு உள்ள குன்றின் பெயரும் திருவண்ணுமஸி. இந்த மலைக்கு 'ரோண சௌலம்' என்ற சிறப்புப் பெயரும் உண்டு.

சிவராத்திரி விரதத்தின் சிறப்பையோ, தினத்தையோ அறியாமல், அதன் முக்கிய அங்கங்களாகிய, உண்ணுமை, உறங்காமை, அர்ச்சனை என்பவற்றைச் சூழ்நிலையின் காரணமாக மேற்கொண்டு, சிவாலுக்கிரகம் பேற்றவர்களின் வரலாறுகள் அனேகம் உண்டு.

அப்படியாயின், உள்ளனிப்புடன், விதிப்படி விரதமிருந்து, பூசித்துச் சிவராத்திரி அனுட்டிப்பவர்கள், இம்மையில் கூல பாக்கிய போகங்களையும், மறுமையில் சிவப்பேற்றறையும் பெறுவர் என்பதில் சிறிதும் குயம் இல்லை.

உண்ணுமுலை யுமையாளாடு மட்டுமுகிய வொருவன் பெண்ணுகிய பெருமான் மஸி திருமாயணி திகழ மன்னார்ந்தன அருவித்திரன் மழலை முழவதிரும் அண்ணுமலை தொழுவார் வினை வழுவாவண்ண மழுமே.

SILENCE IS ELOQUENCE

The highest form of grace is silence. It is also the highest spiritual instruction. All other modes of instruction are derivations from silence and are therefore secondary. Silence is the primary form. If the Guru is silent, the seeker's mind gets purified by itself.

Mouna is the utmost eloquence; Peace is utmost activity; How? Because the person remains in his essential nature and so permeates all the recesses of the Self. Thus he can call up any power into play whenever it is necessary; That is the highest Siddhi;

The state which transcends speech and thought is mouna; it is meditation without mental activity. Subjugation of the mind is meditation; deep meditation is eternal speech; Silence is ever-speaking; it is the perennial flow of 'language'; It is interrupted by speaking; for words obstruct this mute 'language'. Lectures may entertain individuals for hours without improving them; Silence, on the other hand is permanent and benefits the whole of mankind; By silence, Eloquence is meant; Oral lectures are not so eloquent as Silence; Silence is unceasing Eloquence - it is the best Language;

Silence is of four kinds; Silence of speech, Silence of the eyes, Silence of the ear and Silence of the mind. Only the last is pure Silence and this is the most important. The Commentary of Silence is

the best commentary as illustrated in Lord Dakshinamurthi; Only Silence is the Eternal Speech, the One Word, the Heart-to-Heart Talk.

RAMANA MAHARISHI

Silence is like the even flow of electric current; Speech is like Obstructing the current for lighting and other purposes; However much he may talk, he is still the Silent One. However much he may work he is still In-active.

மாசி மாத..

(29 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வருணாசிலப் பிடித்திருந்த பிரமாதத் தீ
தேவாலம் அவரை சமுத்திரத்தில் கட்டி வைத்
திருந்தது. தேவரின் வேட்டுகோளுக்கிணங்க
சிவப்ரோன் அக்கட்டை உடைத் தெறிந்த தின
மும் இம் மாசி மக்யாகும்.

இல் வீ மா வை மட்டக்களப்பிலுள்ள
மாமாங்கப் பிக்கூயார் கோவிலில் சிறப்பாக
கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

இத்தினத்தில் புண்ணிய நதிகளில் நீராடி
அன்னதானஞ் செய்தால் குழந்தைப் பேறு
கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை நிலவுகிறது.
(நிருமதி சாட்குண்ணியமாத்தி கமலாம்பான்
- அராளி மேற்கு கந்தஞ்ஜி கோவில் பரிபா
லகர் கூறுகின்றார்) ★

இவ்விரதத்தை உரிய முறைப்படி பிடித்
தலே நிறந்ததாகும். அதாவது உபவாசம்
இருந்த நான்கு யாமமும் நித்திகர விழித்
துச் சிவபூசை செய்யும் போது வில்வ இத
மாஸ் அரச்சித்து வந்தால் வேவிலி செய்த
பவன் கிடைக்கும்.

நான்கு யாமமும் நித்திகர வீ பித் து.
இருக்க முடியாதவர்கள் சிவராத்திரி தினத்

திலே இரவு பதினால்கு நாயிக்குமேல் வீடியாறி
காலைக்கு முன் இவ்வக் கற்பவ காலத்தில்
நித்திகர விழித்து ஆலயத்தினைச் செய்தது
சிறந்தது.

அத்துடங் சௌஷ்யமயத்திற்கும் விஞ்ஞா
னத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு.
ஒரு வருடத்தில் ஒருநாளாவால் தான் யீலைக்
குறைத்து இறைவனை வழிபடுவது டடலுக்கு
நல்தைக் கொடுக்கும் என்பதாக இச் சிவ
ராத்திரி தினம் மிகவும் சிறப்பாக கொண்டா
ப்பட்டு வரும் சிவவிரதம் ஆகும் - (திருமதி
நாசரட்னம் சிதம்பரநாதன் யாழ்ப்பாணம்
காரத்திகேக் வித்தியாசாலை அதிபர்) ★

புராணப்...

(5 ஆம்பக்கத் தொடர்ச்சி)

மாதச் சம்கராந்தி தீர்த்தம் சித்திகர
வருடப்பிற்பு உற்சவம், சித்திகரப் பருவ
உற்சவம், வைகாளி ஸ்ரீகம், ஆவி உத்தரம்
அபிஷேகங்கள், ஆவணிமூலம், நவராத்திரி
விசேஷ பூஜை ஐப்பசி சக்கிரவார உற்சவம்,
கௌரிழஜை அனுபவேஷம், தீபாவளி
விசேஷ பூசை கார்த்திகை தீபம், மார்கழி
திருவெம்பாவைப் பூஜைகள், ஆருத்திரா தரி
சனம், சொர்க்கவாசல் ஏகாதசி உற்சவம்,
மகர சங்கராந்திர தீர்த்தம், சைப்பொங்கல்
உற்சவம், தைப்பூசம் அபிஷேகம், மாசி மகத்

தீர்த்தம் பங்குவி உத்தரம் அபிஷேகம் திரு
வீழ மற்றும், சோமவாரம், பிரதோஷம்
முதலிய காலங்களில் விசேஷ பூசைகளும்
வேகாகம முறைப்படி நடைபெற்று வருகின்றன.

ஒவ்வொரு சோமவாரத்திலும் புராண
படனமுக செல்வனே நடந்து வருகிறது. சில
ஆண்டுக்கட்டுமன் இராசகோபுர திருப்பள்ளி
தொடங்கப்பட்டது. இப்பழும் பெறும் ஆல
யத்தில் அப்பணியும் சிவநேசி செல்வர்களின்
நல்முயற்சியால் விரைவிலேயே நிறைவேறி
இவ்வாலயம் சிறப்புற்று, நாம் அணிவரும்
இறைவனை சென்று தரிசனம் செய்ய அவசது
அருளை வேண்டுவோமாகு ஶ

குற்றங்கள் பொறுப்பாய் அம்மா!

அம்மா தாயே அம்பிகையே
அகிலாங்கோல்வரி நீயே அம்மா
இம்மா நிவத்தின் சக்தியம்மா
இன்பத்தின் இருப்பிடம் நீயேதும்மா - (அம்மா)

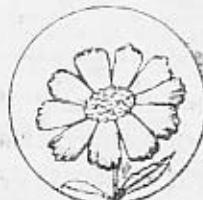
கனபா வோடையில் உறைவாயம்மா
கவலைகள் வராது காப்பாயம்மா
அனவிலா அருளைப் பொழிவாயம்மா
அஹமதியைத் தந்து காப்பாயம்மா - (அம்மா)

ஏழை எளியவரைக் காப்பாயம்மா
எங்கும் நிறைந்தே இருப்பாயம்மா
கூணம் விரும்பிக் குடிப்பாயம்மா
குற்றங் குறைகளைப் பொறுப்பாயம்மா - (அம்மா)

விரத்தின் இருப்பிடம் நீயேஅம்மா
சிடுதலை தந்ததும் நீயேஅம்மா
பாரம் உணக்கே தந்தேணம்மா
பண்ணேஞ் பாடவைப்பாய் அம்மா - (அம்மா)

செல்வத்தின் இருப்பிடம் நீயேஅம்மா
சிறியென் சிறுபிளை பொறுப்பாயம்மா
கல்வியின் இருப்பிடம் நீயேஅம்மா
கருளைக் கடலும் நீயேஅம்மா - (அம்மா)

ஆதிபராசக்தி நீயேஅம்மா
அற்புத்த தெய்வமும் நீயேஅம்மா
சோதி சொகுசீயும் நீயேஅம்மா
சோபனங் கூறி வாழ்த்தாயம்மா - (அம்மா)

AVATARS -

- Their Characteristics.

First and foremost, the avatars are born free. The endless struggle and hardship which they undergo to discover the hitherto unknown path to super consciousness are prompted to them always by their desire to enrich the lives of their fellow beings, and not by any selfish motive whatsoever. Indeed, every action in their lives proceeds from a beneficent motive.

Secondly, they are born endowed with perfect memory. This enables them to remember their former births and the deeds which they accomplished in those. It helps them besides to remember always the utterly transitory nature of human life and its enjoyments, and makes them run to the goal as fast as possible. And by means of this power they are able moreover to compare the present with the past and find out the direction along which the development of people's minds has proceeded hitherto, and the means which would help them to

grow and reach the goal quickly in the future.

Thirdly, they are the discoverers of new paths in the field of religion.

Fourthly, they are able to transmit knowledge to their fellow beings simply by a touch or even by an act of will.

Fifthly, they are able to perceive clearly, at the very first sight, the samskaras, or tendencies, produced by past Karmas of their fellow beings, although they are never eager to make a show of that power to others; and this ability helps them to know instantly what would aid one to reach easily the highest stage of super consciousness. Thus they are the born spiritual guides of humanity.

And lastly, they are conscious of their mission throughout their lives.

Swami Saradananda, the foremost disciple of Sri Ramakrishna has beautifully summarised the characteristics of Avatars. They are compiled in this page for our readers by Sri. P. Gananathapillai.

● அழகான அளைப்பு !

● தரமான வேலைப்பாடு !!

● மலிவான விலை !!!

‘அல்ட லக்ஷ்மி’

கலண்டர்

● வீட்டுக்கு அழகுதானும் தெய்விகள் படங்கள்,

● தவறு இல்லாத பஞ்சாங்கங்களிலிப்புகள்,

● நாள்தோறும் சுபநேரம், எப்கண்டம், இராகுகாலம் என்பாவற்றின் நோக்குறிப்புகள்,

● தினமும் அற்புதமான பொன்செமாழிகள், பொது அறிவுகள் அடங்கியது.

யாது அறிவுப் பாரிசுபோட்டி வியரங்கள்

ஷட்டையின் பின்புறம் சர்வமுகூர்த்த பஞ்சாங்கம், அரசாங்க, வங்கி விழுமறை தினங்கள், இந்து கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய தினங்கள், அதிர்ஷ்ட எண்கள் பற்றிய விபரங்கள் அமைந்துள்ளது.

தயாரிப்பாளர்:

சீவா பிறின்ரோஸ், த. பி. எண் - 1, கெந்தி (இலங்கை).

அருள்மிகு களைவோடை அம்மன் கோவில் கும்பாபிஷேகம்
இனிதே சிறப்புற நடைபெற வாழ்த்துகிறோம்

★ நித்தியாஸ் ★

(உரும்பிராய்)

பாடசாலை சேவையில்:

- ஊரெழு - உரும்பிராய் - கொக்குவில் - மாழ்ப்பாணம்
(கலை பாடசாலைகளுக்கும் சிறுவர், சிறுமிகளுக்கான
மதிய சேவை உண்டு)
- அச்செழு - ஊரெழு - உரும்பிராய் - உடுவில்
(மதிய சேவை உண்டு)

விமான சேவையில்

- C. D. E. விமான சேவையினரில் அங்கீகாரம் பெற்ற
போக்குவரத்து சேவையாளர், [யாழ்ப்பாணத்தில்]
- Helitours விமான சேவையில் பொதிகளை ஏற்று, இறக்க
உங்கள் பயணங்களை துரிதத்தில் ஏற்படுத்தித் தந்து,
போக்குவரத்து வசதியும் எம்மால செய்து கொடுக்கப்படும்.
கலைநிதமான போக்குவரத்து சேவைகளுக்கு நாடுங்கள்.

‘நித்தியாஸ்’

குறைந்த கட்டணம் - நிறைந்த சேவை
* கலைநிதமான பெண்களின் ஆடைகள் தைத்து கொடுக்கப்படும்
வேலதிக விபரங்களுக்கு:

P. சிவானந்தன்
நித்தியாஸ்

சிவன் வி.தி,

உரும்பிராய்.

‘ஷப்ரு’வை நூடுங்கள்!

தரமான கலர்ப்படப் பிரதிகள்

- * அதிகுறைந்த கட்டணத்தில் கலர்ப்படச்சுருள் கழுவுதல் முற்றிலும் இலவசம்!
- * நவீன கம்பியூட்டர் இயந்திரத்தில் பிரதி செய்தல் 3 முதல் 5 நாட்களில் விநியோகம்

ஷப்ரு

207, மின்சார நிலை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொல்லைப்பேசி:- 22073

இச் சமய திங்கள் இதழ் நியூ உதயன், பப்பிளிக் கேசன்ஸ் (பிறைவேட்) விமிட்டெட் ஸ்தாபனத்தாரால், 15, 2வது ஒழுங்கை மின்சார நிலை வீதியில் உள்ள அவர்களது அச்சுக்குத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

கை கொடுங்கள் !

உங்கள் குழந்தையென்
எதிர்காலத்தீர்க்கு கைகொடுங்கள் !!
அவதுக்காக லீன்டே
ஏப்பின் வூடுகள் கீணந்து
தசர்யங்கள்!!!

மேலதிக விபரங்களுக்கு:

61, நியூ புஸ்ரஸ் வீதி,

கொழும்பு - 4.

தொலைபேசி: 589310, 500576.

207, மின்சார நிலை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.